

ISSN 1855-7511

Poština plačana pri pošti 2277 Središče ob Dravi

SREDICA

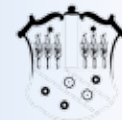
GLASILO OBČINE SREDIŠČE OB DRAVI

letnik XII

števila 3

september 2018

Uredniški odbor

Spodbujajmo domače okolje

Pred vami je jesenska številka občinskega glasila, nove dejavnosti, nove zanimivosti, o katerih smo pisali tokrat. Popolnoma se od poletja še nismo poslovili. Nekatere prispevke so prehiteli počitnice, zato naj vsaj še v septembru ostane nekaj spominov na začetek poletja, na izlete in letovanja, kot tudi na minulo šolsko leto. Uspešno je bilo izvedenih in zaključenih kar nekaj investicij na občinski ravni, in sicer ureditev občinske stavbe, trg v naselju Grabe in kapelica v Obrežu, v urejanju pa je prav tako okolica Doma kulture Obrež in mrliške veže v Središču ob Dravi. Vsekakor velja omeniti tudi kar nekaj novih pridobitev in naložb podjetij v našem kraju, ki smo jih dobili v obdobju zadnjih treh mesecev. V Središču ob Dravi je bila zgrajena nova avtopralnica na bencinskem servisu Trstenjak, s. p., v prenovljeni podobi je svoja vrata ponovno odprla gostilna Veselko, v Šalovcih je bila predana svojemu namenu nova piščančja

farma kmetije Sever, obrat Gosad, domačinom bolj poznan kot »Droga«, pa je izvedel veliko investicijo v nove skladiščne prostore ter posodobitev proizvodne linije. Oljarna Središče je predstavila novo bučno olje iz belic, s katerim se vrača k prvinskemu in izvirnemu okusu bučnega olja, kot se ga spominjajo od nekoč – še iz začetkov oljarstva ... Vse navedene pridobitve prispevajo k razvoju storitvenih dejavnosti in kmetijstva v naši občini. V občini imamo veliko podjetnih posameznikov, ki s svojimi storitvami in ponudbo bogatijo naš kraj. Če bomo vsi redno koristili našo domačo ponudbo, bomo ugotovili, da imamo precej dejavnosti v naši občini, kvalitetne usluge, ponudba pa se venomer dopolnjuje in nadgrajuje. Pomembno je, da spodbujamo svoje domače okolje s tem, da cenimo delo in koristimo usluge svojih domačih podjetnikov, obrtnikov, nosilcev dopolnilnih dejavnosti in kmetij, saj bomo le na tak način ohranili njihov obstoj in nadaljnji razvoj.

Jurij Borko, župan

Investicije v letu 2017/2018

Ureditev občinske stavbe in okolice na Trgu talcev

Investicije v občinsko stavbo, posebej v okolico, so se pričele že v letu 2009/2010, ko se je izvajala prenova trga, vendar tedaj od Zavoda za varstvo kulturne dediščine (ZVKD) nismo dobili soglasja za prenovno platoja, škarpe in stopnic pred občino, kar je nekoliko kazilo podobo okolice občinske stavbe. Študijo in elaborat potrebne sanacije vlage v zidovih, ki je bila vidno prisotna, kakor tudi fasade, vhodnega portala in notranjih prostorov, nam je v letu 2014 izdelala strokovna služba Kema Puconci, vsi predvideni posegi pa so zaradi zaščite spomeniškega varstva občinske stavbe morali dobiti odobritev ZVKD Maribor, ki je pristojen za našo občino. Vsa dela in posegi, ometi, materiali in barve so morali biti ustrezni, da bi stavba in okolica dobili svoj prvotni izgled po primerjavi z zgodovinskimi slikami iz arhivov. Občinska zgradba in trg sta kulturnovarstveno zaščiteni in posebnega pomena v Središču ob Dravi.

Dela s hidroizolacijo zidov na južni, vzhodni in zahodni strani stavbe so se zaradi vidne in izmerjene vlage izvedla že v letu 2014. Odstranili so se ometi na prvi etaži zunaj in znotraj, naravno sušenje zidov je tako potekalo vse do leta 2017, ko so meritve pokazale, da so zidovi primerno suhi in je možno nadaljevati z obnovo. Z dodatno armaturo in betoni se je podbetoniral temelj na jugozahodu stavbe, saj so bile vidne razpoke in posedki na zgradbi. Delno smo notranji prostor večnamenske sobe in hodnik že obnovili v letu 2016.

Obnova stavbe in okolice je zaradi zahtevnosti posega in statike objekta (objekt v celoti leži na temeljih iz kamna) potekala v treh fazah:

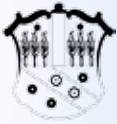
Faza I je obsegala obnovo fasade na severnem in vzhodnem delu zgradbe, dodatno se je na severnem delu zgradbe in delu notranjega zidu izvedla hidroizolacija zidu zaradi prisotne vlage. Vrednost investicije je bila 42.000 evrov z DDV.

Faza II je obsegala obnovo fasade na južnem in zahodnem delu stavbe, obnovo portala, vhodnih in stranskih vrat ter ureditev priročnega skladišča za občino. Delno so se zamenjali tlakovci na severni strani stavbe. Zahodna in delno severna stran fasade sta se ob nepohodnem delu stavbe zaščitili pred »škropljenjem po fasadi« z betonskim robnikom in nasutimi gramoznimi kroglicami. Vrednost investicije je bila 47.000 evrov z DDV.

Faza III je sledila po uskladitvi in dovoljenju ZVKD, ki v letu 2010 pri urejanju trga in okolice zgradbe ni dovolil odstraniti kamnitega podesta pred zgradbo in ureditev stopnic. To se je sedaj z odstranitvijo betonskega podesta in položitvijo marmornih plošč do zgradbe uredilo, vgradile so se nove stopnice, zaradi plitvih kamnitih temeljev na južni strani stavbe pa so se ti odkopali in dodatno zalili z betonom in ojačali z armaturo. Plato pred občinsko stavbo se je znatno povečal, kar je dobrodošlo predvsem ob raznih prireditvah, kakor tudi sejmu, ki se tukaj odvija enkrat mesečno. Ob vzhodni strani zgradbe se je za dostop invalidov uredila nova, tlakovana steza, preko katere lahko invalidi z vozičkom dostopajo v preddverje občinske stavbe in lekarno. Vrednost investicije je bila 17.000 evrov z DDV.

Dodatno smo po zaključku fasade in okolice zamenjali še ploščice v večnamenski sobi (stare ploščice je zaradi izsušitve stavbe in manjkajočih delitacij dvignilo) in dobetonirali del škarpe na južni strani. Vrednost investicije je bila 3.200 evrov z DDV.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Občinska stavba z okolico je tako dobila novo in lepšo podobo, ki skupaj s trgom daje videz urejenosti, skladnosti in funkcionalnosti.

Prenova trga na Grabah

V proračun za leto 2017 je bila umeščena tudi investicija prenove trga na Grabah, za katero je bila tehnična dokumentacija izdelana že v letih 2014/2015. Investicija in prenova je obsegala: razširitev platoja pred Vaškim domom Grabe, pločnik za pešce od vaškega doma ob potoku do konca »trikotnika«, nova lesena ograja ob potoku Črnc z novimi temelji, parkirišče na platuju stare šole s 23 parkirnimi mesti, parkirišče ob spomeniku in ograji župnijske cerkve z 10 parkirnimi mesti, nova kovinska ograja in okolica okrog spomenika padlim v I. svetovni vojni, nova kovinska ograja v kombinaciji s kamnitimi stebri ob župnijski cerkvi, asfaltirana potka za pešce in kolesarje od državne ceste do mostu preko potoka Črnc, novo asfaltno prevleko sta dobili cesti na vzhodni in južni strani trikotnika. Namestili so se klopi za tiste, ki želijo posejati na trgu, nameščeni so koši za smeti. Vrednost investicije je bila 106.000 evrov z DDV. Že v letu 2017 smo v dogovoru s koncesionarjem za vodo, to je KPO Ormož, zamenjali glavno vodovodno cev med vaškim domom in glavnim vodom, ki poteka na južni strani trikotnika, saj je stari vod, star čez 40 let, potekal pod novim pločnikom. Zamenjava je bila smiselna zaradi dotrajanosti, vrednost investicije v višini 13.000 evrov pa smo zagotovili v letu 2018 v okviru investicijskega vzdrževanja vodovoda.

V letu 2018 se je montiral nov leseni most čez potok Črnc, ki v letu 2017 ni bil planiran. Ker je v enaki leseni izvedbi in obliki kot ograja ob potoku, je izgled te kombinacije zelo lep.

Vrednost mostu z ograjo je 6.500 evrov z DDV. V tem letu je na desni strani vhoda v župnišče nameščen pitnik s pitno vodo, kjer se mimoidoči in tisti, ki se zadržujejo na trgu, lahko osvežijo z vodo. Na trikotniku je nameščeno igralo – gugalnica. Trg Grabe je tako dobil čisto novo, lepo in funkcionalno podobo. Ob raznih cerkvenih obredih in dogodkih, prireditvah društev in prebivalcev Grab daje skupaj z vaškim trikotnikom lep in urejen prostor za prireditve, sprostitve in druženja.

Prenova kapele v Obrežu

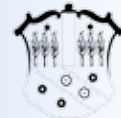
Prenova kapele v Obrežu na trikotniku ceste, ki pelje v Jacino, se je pričela že v letu 2016, ko je bila izvedena hidroizolacija zidov, saj je vlaga načela omete in opeko. Odstranjeni so bili ometi zunaj in znotraj, v tem času je potekalo naravno sušenje zidov. Kopletna obnova strehe in nabava oken in vrat je bila izvedena v letu 2017, na pomlad 2018 je bila izvedena obnova zidov znotraj, zunanja fasada, okolica kapele, nameščena so bila nova okna in vhodna vrata, izvedena je bila poslikava kapele znotraj. Vrednost celotne investicije je bila 17.000 evrov z DDV.

Center narave Središče ob Dravi

Pri nas je zaživel Center narave Središče ob Dravi v okviru projekta »Razvoj turistične in naravoslovne ponudbe v Občini Središče ob Dravi«.

Informacije najdete na: <http://www.centernarave-sredisce.si/>. Narava občine Središče ob Dravi je namenjena vsem ozaveščenim obiskovalcem, ki bodo znali uživati v njej in bodo s širjenjem pozitivnega pristopa do narave pripomogli k ohranjanju tega dragocenega območja.

Milena Milosavljević, Občina Središče ob Dravi

70. obletnica poroke

Visok skupni življenjski jubilej, 70. obletnico poroke - platinasto poroko, sta potrdila in proslavila Štefan in Katarina Trstenjak iz Središča ob Dravi. Svečani obred je opravil župan občine Središče ob Dravi Jurij Borko.

Štefan se je rodil 1921 leta, žena Katarina pa leta 1929. Poročila sta se 2. maja 1948 v Štrigovi, na Hrvaškem in se 1961 leta preselila v Središče ob Dravi, kjer sta si po nakupu hiše ustvarila topel dom. Prepričana sta bila, da bosta tu lahko nudila svojim petim hčeram več možnosti za lepše življenje. Veliko dela je bilo potrebno, potrpljenja in odrekanj, pre-

den so zaživele po svoje, a kot se spominjata, so bila to najlepša leta. Danes imata deset vnukov in štirinajst pravnukov. Živita sama v svojem domu in še vedno zmoreta skrbeti sama zase. Vesela sta vsakega obiska svojih najdražjih, sorodnikov, prijateljev, sosedov in z vsemi temi sta proslavila svoj visoki jubilej. Želimo jima zdravja, da bosta skupaj preživela še mnogo lepih trenutkov.

Iskrene čestitke ob 70. obletnici poroke zakoncema Katarini in Štefanu Trstenjak. Želimo jima še obilo zdravih in srečnih skupnih let.

Milena Milosavljević, Občina Središče ob Dravi

Sprejemi pri županu

Sprejem uspešnih učencev

Župan Občine Središče ob Dravi Jurij Borko je ob zaključku šolskega leta sprejel uspešne učence iz Osnovne šole Središče ob Dravi. Na sprejemu je bila prisotna tudi ravnateljica mag. Jasna Munda. Kriteriji za izbor učencev za sprejem pri županu so: zlata priznanja oz. 1. do 3. mesto na državnih tekmovanjih ter odličen uspeh v vseh letih šolanja v osnovni šoli. Navedene kriterije so v šolskem letu 2017/2018 izpolnili naslednji učenci Osnovne šole Središče ob Dravi: Jan Lukman, učenec 3. razreda, ki je na državnem tekmovanju iz logike – Logična pošast, prejel najvišje – zlato priznanje. Pred Janom je še kar nekaj let do dokončanja osnovne šole, tako da bo v tem času verjetno nanizal še kar nekaj uspehov. Odličen uspeh v vseh letih osnovne šole pa sta dosegli učenki Tajda Kreč in Neja Polak. V času šolanja sta se vključevali tudi v druge dejavnosti na šoli, Neja pa je dosegla lepe rezultate na športnem področju. Tajda in Neja se letos poslavljata od osnovne šole in vstopata v novo okolje, pred njima so novi izzivi in cilji. Župan je vsem učencem čestital za dosežene uspehe, jim

izročil knjižne nagrade ter zaželel veliko uspehov na njihovi nadaljnji poti.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Zlati maturantki pri županu

Jurij Borko, župan Občine Središče ob Dravi, je v sredo, 18. julija 2018, sprejel dve zlati maturantki Majo Filipič in Janjo Žinko, obe dijakinji Gimnazije Ormož. Na sprejemu je bila prisotna tudi ravnateljica Gimnazije Ormož Klavdija Zorjan Škorjanec. Po uspešno zaključenem srednješolskem izobraževanju imata dijakinji kot zlati maturantki odprta vrata za nadaljevanje šolanja, tako obe razmišljata o študiju medicine. V sproščenem pogovoru sta dijakinji obujali lepe spomine na šolanje v gimnaziji, kjer sta se vključevali tudi v druge dejavnosti na gimnaziji. Janja je bila zelo uspešna na športnem področju. Obe pa sta povedali, da uspeh ni prišel kar tako sam od sebe. Da sta postali zlati, je bilo potrebno vložiti kar precej truda. Ravnateljica Gimnazije Ormož Klavdija Zorjan Škorjanec je poudarila, da je zelo ponosna na obe zlati maturantki, ki sta v ponos tako gimnaziji kakor tudi Občini Središče ob Dravi. Župan je zlatima maturantkama čestital in jima ob tej priložnosti izročil priložnostna darila. Tudi sam je povedal, da je ponosen na njiju ter jima zaželel veliko uspe-

ha pri nadaljnjem študiju z željo, da se po končanem študiju vrnete v domačo občino.

Lea Rajh, Turistično društvo Središče ob Dravi

ŽETEV 2018 – V Središču ob Dravi poželi zlata zrna za novo tisočletje

»2000 Zlatih zrn za novo tisočletje« je vseslovenski projekt, ki se iz leta v leto seli iz kraja v kraj in je zaživel leta 1999 v Babincih, kjer so posejali prvih 2000 pšeničnih zrn in nato poleti leta 2000 dozorelo pšenico tudi poželi. V letošnjem letu je tradicijo setve in žetve nadaljevalo Turistično društvo (TD) Središče ob Dravi, ki je lanskega septembra organiziralo setev, v začetku poletja, 7. julija 2018, pa je potekala žetev, na kateri je sodelovalo več društev iz domače občine. Septembra 2017 sta gospodar, Dušan Žinko, in gospodarica, Otilija Kolarič, pod središko kapelo na njivo v obliki buče, simbolično po-

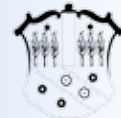
sejala 3091 pšeničnih zrn. Pšenica je rasla in dozorela, zato jo je bilo treba požeti. V Središču ob Dravi se je zbralo veliko ljudi od blizu in daleč, ki jih je pritegnila etnološko-kulturna prireditve, ki je obudila že pozabljena kmečka dela ob žetvi in mlatvi. Ob začetku prireditve so nas nagovorili predsednica TD Središče ob Dravi Dragica Florjanič, župan Občine Središče ob Dravi Jurij Borko, predsednik Štajerske turistične zveze Janez Ribič in poslanka Mojca Žnidarič. Ves dan smo bili priča pestremu dogajanju, saj so člani TD Središče ob Dravi ob sami žetvi pripravili tudi razstavo pekarskih izdelkov, s pomočjo

Od žetve do mlatenja na stari način

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

.....
 drugih društev pa še pester kulturni program in družabne igre. Žetev je na star način prikazala Folklorna skupina Obrež, ki je pod budnim očesom gospodarja in gospodarice požela bogat pridelek. Medtem ko so možje požeto pšenico ročno mlatili, so ženske ob zvokih harmonike zaplesale, ljudske pevke iz Obreža pa dodale venček ponarodelih pesmi. Sledil je prikaz mlatenja na strojni način, za kar je poskrbel Klub traktoristov Steyr Središče ob Dravi. Člani kluba traktoristov so zbrani množici prikazali mlatenje s pomočjo stare mlatilne, ki jo je poganjal dizelski motor znamke Aran. V nadaljevanju programa se je predstavila še Gledališka sekcija Kulturnega društva Obrež, ki je uprizorila žetev nekoč, člani Društva za telesno vzgojo Partizan pa so pripravili družabne in šalji-

.....
 ve igre. Požeto in zmlačeno pšenico je gospodar stehal in pšeničnim zrnom, ki so skupaj tehtali približno 4,4 kg, dodal zlata zrna najbogatejšega pšeničnega klasa, ki je imel kar 80 zrn. Pšenična zrna so bila ob zaključku prireditve slavnostno predana naslednjemu organizatorju setve in žetve, to je TD Selnica ob Dravi, ki bo jeseni tega leta posejalo 3171 zlatih zrn. Zahvala gre vsem sodelujočim, tako članom in članicam TD Središče ob Dravi, kot tudi vsem domačim društvom, ki so se odzvala na povabilo organizatorja. Hvala tudi sponzorjem, donatorjem ter vsem, ki podpirate delo TD Središče ob Dravi. Prepričani smo, da nam bo minula žetev ostala v lepem spominu, kar pa je najpomembneje, prispevali smo delček k ohranjanju naše bogate kulturne dediščine.

Danica Žerjav, Kulturno društvo Obrež

S pesmijo na žetev

»Ena ptička priletela, ena drobna ptičica in je prav lepo zapela, ena drobna ptičica ...«

Tako veselo smo 26. maja začeli Večer z ljudskimi pevci in godci v središki Sokolani. Gostili smo enajst skupin, ki so se odzvale na naše povabilo. Letos je bila prireditev zasnovana malo drugače kot običajno, bila je popestrena s prikazom žetve na stari način. Veliko veselja in radosti je bilo na odru, pred odrom in med obiskovalci. Naenkrat smo se vsi znašli v nekem preteklem času, ki smo ga starejši doživeli, mladi pa obudili. Žetev je prikazala Gledališka skupina, v preteklem letu na novo ustanovljena, ki deluje pri Kulturnem društvu Obrež. Simbioza, dejstvo, ki se je združilo in pričaralo lep večer vsem v dvorani. Za konec smo vsi skupaj zapeli tisto staro lepo pesem V dolini tihi ter se veselo razšli v toplo pomladno noč z željo, da se naslednje leto zopet srečamo.

Večer z ljudskimi pevci in godci

Lea Rajh, PGD Središče ob Dravi

Juhuhu, gasilski tabor je spet tu!

Konec šole, začetek poletja in že tradicionalni tabor gasilske mladine PGD Središče ob Dravi. Še preden so se počitnice dodobra začele, se je 53 otrok, mladincev in pionirjev iz šestih gasilskih društev zbralo na že 7. taboru gasilske mladine pri gasilskem domu v Središču. Organizatorji se vsako leto trudimo tabor nadgraditi in otrokom ponuditi pester nabor najrazličnejših dejavnosti, zato smo letošnji tabor podaljšali za eno noč, kar pomeni, da smo taborili tri dni, in sicer od 29. junija do 1. julija. Pravijo, da dober glas seže v deveto vas, tako so se domači mladini in vsakoletnim gostom iz PGD Obrež, PGD Sela, PGD Ruše in DVD Presika letos pridružili še otroci iz PGD Lovrenc na Pohorju. Posebnost našega gasilskega tabora je, da med nas povabimo tudi otroke, ki še niso gasilci in bi to radi postali. Letos nismo dosegli le rekordne

.....
 udeležbe po številu otrok, temveč tudi po številu mentorjev in prostovoljcev, ki so aktivno pomagali pri pripravi in izvedbi tabora, le-teh je bilo okrog 45.

Petkovo popoldne je bilo namenjeno spoznavanju, druženju in zabavi, saj smo želeli, da se otroci, ne glede na to, iz katerega društva prihajajo, povežejo in spletejo nova prijateljstva. Zaradi slabšega vremena smo pozno petkovo popoldne preživeli v telovadnici OŠ Središče ob Dravi, prav tako pa smo prvo noč prenočili na toplem in suhem, in sicer v Kulturnem domu Sokolana. Popoldansko in večerno druženje ob igrah z žogo in gasilsko-športnih igrah smo zaključili s filmskim večerom. Mentorji si prizadevamo, da so aktivnosti, ki jih vsako leto pripravimo za naš

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

podmladek, zanimive, poučne in raznolike. Tako je bilo sobotno dopoldne v znamenju operativnih delavnic, na katerih so gasilci operativci otrokom poskušali približati delo gasilca na več področjih. Na petih različnih točkah so otroci stopili v stik s tehničnim reševanjem, gašenjem z gasilnim aparatom, s prvo pomočjo, zunanjim napadom in gašenjem nekoč. Popoldne nas je najprej čakala delavnica eksperimentov in poskusov, nato pa je sledila zabava v bazenu iz bal. S svojim obiskom nas je v tem času razveselil tudi poveljnik Podravske regije, tovariš Dušan Vižintin. Pozno popoldne so se otroci in mentorji preizkusili še v orientaciji, manjkala pa ni niti tradicionalna peka hrenovk na tabornem ognju. Dan smo zaključili s pohodom z baklami, nato pa hitro smuknili v šotore, saj smo drugo noč preživel pod zvezdnatim nebom.

Nedeljsko dopoldne smo razdelili na krožne delavnice. Tako so se otroci po skupinah premikali od točke do točke, na katerih so se srečali tako z gasilsko kot negasilsko tematiko. Mladinci PGD

ravljenih obrokov na dan, v celotnem času bivanja pa imajo vedno na voljo sok in prigrizek. Zahvala za to gre našim članicam in glavnim kuharici, gospe Milici Bombek. Zahvaljujemo se tudi donatorjem in posameznikom za materialno in finančno pomoč pri organizaciji in izvedbi tabora. Zahvala gre tudi zunanjim izvajalcem delavnic in vsem prizadevnim članom domačega društva, ki so s svojim vloženim trudom in časom poskrbeli, da so se tudi letos otroci imeli nepozabno. Sodeč po njihovih srečnih in nasmejanih obrazih smo jih tudi letos presenetili in presegli njihova pričakovanja. Veseli nas, da se vedno znova radi vračajo k nam in da na tak način povežemo mladino in mentorje iz različnih društev, različnih generacij, saj s tem ohranjamo in krepimo prijateljske vezi.

Občina Središče ob Dravi

Poroka v avgustu

V soboto, 18. 8., sta zakonsko zvezo sklenila Srečko Štucl iz Miklavža pri Ormožu in Petra Gjura s Koga. Civilni poročni obred, ki je potekal na prostem, in sicer na trikotniku na Grabah, je vodil župan Občine Središče ob Dravi Jurij Borko. Župan je mladoporočencema zaželel veliko sreče in zadovoljstva na njihovi skupni življenjski poti.

Iskrene čestitke!

Središče so izvedli delavnico Fire Combat za mladino, operativni gasilci so poskrbeli za spust preko Trnave, strelki iz Strelskega društva Kovinar Ormož sta otroke naučili rokovati z zračno puško, nekaj otrok pa se je spremenilo v figurice za »Človek, ne jezi se« v naravni velikosti. Letošnji tabor smo zaključili malo drugače, saj so tokrat gasilsko vajo izvedli starši otrok, ki so bili več kot očitno navdušeni nad novo usvojenimi veščinami.

Zelo smo ponosni in lahko se pohvalimo, da je prehrana na taboru zelo dobro organizirana, saj otrokom omogočamo pet sveže prip-

Lea Rajh, PGD Središče ob Dravi

Prva avtopralnica uspešno za nami

Mladina PGD Središče ob Dravi je v petek, 14. septembra 2018, organizirala prvo avtopralnico, ki je na parkirišču pri gasilskem domu privabila veliko število obiskovalcev. Toplo petkovo popoldne smo tako preživeli v družbi občank in občanov, ki so nam svoje jeklene konjičke zaupali v pranje. V dobrih treh urah in pol smo oprali kar 27 avtomobilov in eno motorno kolo. Ob prijetnih zvokih in sladkih prigrizkih smo uživali prav vsi, naš cilj pa je bil združiti delo, zabavo in druženje, kar nam je več kot odlično tudi uspelo. Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili operativnim gasilcem za pomoč pri pranju in članicam društva za odlično pecivo. Zahvala gre tudi Francu Trstenjaku, s. p., ki nam je prijazno daroval gobe in

šampon za pranje. Največja zahvala pa gre vam, dragi občani in občanke, ki ste podprli našo idejo, pripeljali svoje avtomobile ter nam namenili prostovoljne prispevke, ki jih bomo porabili

za nakup tekmovalne opreme in redno delovanje podmladka. Obljubljamo vam, da bomo tako aktivni in zagnani še naprej. NA POMOČ!

Renato Horvat, predsednik Godbe na pihala Središče ob Dravi

Spet smo imeli pestro poletje

Godbeniki imamo vsako leto premor med počitnicami, ampak to še ne pomeni, da nismo aktivni. Še preden smo se odpravili na počitnice, smo se tradicionalno udeležili srečanja godb v Spodnji Polskavi na začetku junija. Letos se je srečanja udeležilo osem godb iz naše regije, zato je to lepa priložnost, da se dobimo skupaj s sosednjimi godbami in se malo »pomerimo« med sabo. Kot vsako leto je bilo zelo zanimivo. Ne počivamo niti, ko gre za mednarodno sodelovanje z mažoretkami iz Nedelišča. Letos smo se na povabilo turistične skupnosti Krk in mažoretno zveze Hrvaške udeležili gostovanja na otoku Krk, in sicer od 22. do 25. 6. Nastopali smo v mestu Punat, kjer smo imeli promenadni koncert z mažoretkami na rivi ob morju. Naslednji dan smo se odpravili v Njivice, kjer smo v spremstvu mažoretk odigrali povorko ob obali, prav takšno zadevo pa smo izvedli še zadnji dan v Malinski, ko smo se vračali domov. Bilo je enkratno in odziv ljudi je bil odličen. Ne mine skoraj nobeno poletje, da ne bi bili poklicani s strani gasilcev za kakšno njihovo svečanost. Tako smo

Junjsko gostovanje na Hrvaškem

v juliju »oddalili« svečanost ob odprtju gasilsko-vaškega doma v Hermancih, v avgustu pa so nas zaprosili, da popestrimo svečanost ob 80-letnici gasilskega društva v hrvaškem Dunjkovcu. Seveda je tukaj spet tradicionalna Bučijada na središki oljarni, kjer so nam ponovno pomagale mažoretke iz Nedelišča. Za konec pa

vas že zdaj lepo vabimo na naš **Martinov koncert** (za katerega že celo leto pridno vadimo), ki bo **v soboto, 17. novembra, ob 19. uri**. Letošnja tematika bodo risanke, tako se bo našla marsikatera znana melodija iz starejših in novejših risank. Pridite, ne bo vam žal.

Jana Čavničar

Na občinskem prazniku v Mislinji

V soboto, 30. 6. 2018, smo se na povabilo pobratene občine Mislinja udeležili prireditve ob njihovem letošnjem občinskem prazniku. Tudi letos smo obiskali svečano sejo ob občinskem prazniku, kjer so nam predstavili tudi vse večje investicije, ki jih je občina izpeljala v preteklih štirih letih. Letošnje leto je obenem potekalo v znamenju 90. obletnice rojstva ter 20. obletnice tragične smrti znanega slovenskega slikarja Mislinjčana Jožeta Tisnikarja, zato smo obiskali njegovo rojstno hišo. Tam sta nam njegovo življenje in delo predstavila predsednik Kulturnega društva Jožeta Tisnikarja s soprogo, ki je po rodu sicer Ormožanka. Slikar Tisnikar je znan po svoji precej temnačni umetnosti, ki jo je črpal iz svojega življenjskega in delovnega okolja (delal je kot obdukcijski pomočnik) in s katero je upodabljal zlasti minljivost človeškega življenja, nesrečnost, osamljenost. Repliko njegove zadnje slike smo prejeli tudi za spomin. Iz Mislinje smo se nato odpravili v Slovenj Gradec, kjer smo si ogledali rojstno hišo, danes spominski muzej skladatelja Huga Wolfa in Koroški pokrajinski muzej. Oba ogleda sta bila odlično vodena in zelo zanimiva. Obiskali smo še cerkev Svetega Jurija na Legnu, ki je zagotovo ena izmed najzanimivej-

ših in najstarejših cerkva pri nas, saj sega vse do časa pokristjanjevanja alpskih Slovanov. Posebnost te cerkve je v tem, da se je v notranjosti cerkve možno sprehoditi po stekleni površini, pod katero se razkrivajo staroslovanski skeletni grobovi ter ruševinski ostanki sakralnega objekta, kar izgleda izjemno. Našim prijateljem iz Mislinje se iskreno zahvaljujemo za njihovo gostoljubnost ter pester program, ki so ga pripravili ob našem obisku.

Pred cerkvijo svetega Jurija na Legnu

(Foto: Jože Tasič)

Eva Kramberger

Maša v Godenincih

Kot vsako leto smo se tudi letos zbrali v Godenincih pri kapeli svetega Dominika. Maša je bila kot vedno prvo nedeljo v avgustu, pričela se je ob 9. uri zjutraj, malo prej kot običajno, saj smo do sedaj imeli mašo šele ob 11:30. Letos se nas je zbralo kar 130 vaščanov, vaščank, občanov, občank in ostalih iz sosednjih vasi. Po maši pa je sledilo okrepčilo in mrzla pijača. Skuhali smo klobase in hrenovke za naše najmlajše. Druženje se je zavleklo kar do 12. ure popoldan, saj nam je po maši zaigral tudi ansambel.

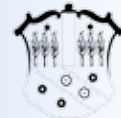

Danica Ploh, Turistično društvo Središče ob Dravi

Na sejmu sliv v Osečini

V četrtek, 23. 8. 2018, smo se člani Turističnega društva Središče ob Dravi odpravili na pot v Osečino v Srbiji. Ko smo do vrha napolnili kombi z dobrotami naših krajev, smo se le odpravili na dolgo pot. V večernih urah smo prispeli na cilj, kjer so nas že čakali gostoljubni domačini. Naslednje jutro smo že pripravljali svojo stojnico. Predstavljali smo izdelke Oljarne Središče, izdelke podjetja Ahac, d. o. o., na pokušino smo dajali tudi »zabel« in »meso iz tünke« ter vino naših lokalnih vinogradnikov. Imeli smo tudi letake nekaterih turističnih kmetij iz naše bližnje okolice. Naša stojnica je bila zelo dobro obiskana, ljudje so se zanimali za buče, izdelke iz buč, za turistične destinacije in tudi naše vino jim je dobro teklo po grlu. Nismo pa niti mi zaostajali, saj smo se dobro založili s slivami in izdelki iz sliv (suhe slive, žganje, marmelade ...). Moram še pohvaliti gostoljubnost domačinov, saj so nas zalagali z odojki in jagnjetino v neomejenih količinah. Spletlo se je že kar nekaj prijateljskih vezi, zato upam, da se bomo sejma sliv v Osečini lahko udeležili še v naslednjih letih. Bilo je namreč nepozabno doživetje.

Samo Žerjav

MED NAMI ŽIVIJO – ŠTEFAN TRSTENJAK

Stoletnici naproti

Štefana smo obiskali na njegovem domu, na Šinkovi ulici v Središču, kjer s Katarino, ženo, s katero je poročen že dobrih sedemdeset let, uživa jesen življenja. Močan stisk roke in nasmeh na obrazu. Stoletnica ni več tako daleč. Muči ga le govor, zato je bila pri intervjuju potrebna pomoč žene in hčera.

Gospod Štefan, maja sta z ženo Katarino praznovala 70 let vajine poroke. Čestitke! Številka je za naše mlajše bralce, ki se danes poročajo bistveno kasneje, kot ste se nekoč, praktično nedosegljiva, pa tudi težko predstavljaliva. Kako vama je uspelo?

Dosti potrpljenja, ljubezni. Vem, da se bo čudno slišalo, ampak hitro so minila vsa ta leta. Vedno nove in nove skrbi, ki te naredijo trdnega, pa delo, delo in še enkrat delo. Pa smejeti se je treba veliko, biti dobre volje. Praznovanje so maja organizirale hčere, predvsem Marija in Slavica sta si naložili največ dela. Bila sva za, zakaj pa ne! Bilo je res lepo, zbrana je bila vsa družina, pa župan, pa novinarji.

Prišla sta iz okolice sosednje Štrigove. Ta plat središke zgodovine – priselitve iz sosednje Hrvaške po vojni - je manj raziskana. Zakaj ste izbrali ravno naš kraj? Kaj vaju je gnalo?

Želja po boljšem življenju in lepši prihodnosti za otroke, to je vse. Spoznal sem Šavorjevega Matijo, znanega pisatelja, Srjanca, in domenila sva se, da odkupim njegovo hišo – to je ta, v kateri smo sedaj. Ne rečem, v Medžimurju se nam kot mladi družini res ni godilo tako slabo, imel sem službo na občini v Gornjem Mihalovcu, pa na manjši kmetiji smo pridelali vse, kar smo rabili. Kljub temu je odločitev zapustiti rodno vas Martinuševca hitro dozorela, zgrabili smo priložnost in šli v takrat precej napredno Središče. Trgovina, vlak, šola – vse je bilo blizu. Najprej sva odku-

pila pol, kasneje pa še celo hišo, kajti Matija je bil itak večino časa v Zagrebu. Leta 1961 smo zaživelili novo življenje.

In potem ste postali Srjanec. Gre to tako zlahka? Kako ste se navadili na novo okolje?

Pri vsaki selitvi so na začetku težave, a navadili smo se, druge izbire nismo imeli. Tudi sosed Kocen se je v Središče preselil iz sosednje Dobrave. Nasploh je v tem delu kraja bilo veliko priseljencev iz naših krajev. Najbolje je čimprej vzpostaviti dobre odnose z ljudmi in zaživeti življenje, sodelovati v kraju, biti aktiven, pomagati drugim.

Gospod Štefan, pet žensk okoli vas – pa nobenega moškega v družini. Kako ste se navadili?

Po prvih štirih hčerah sem obupal, sina pač očitno ne bo. Priznam, vedno sem si ga močno želel, tako je pač nekoč na kmetih bilo. Zadnje hčere verjetno ne bi bilo na svetu, a kaj, ko nama je s Katarino »šlogarica« v Varaždinu obljubila, da naj le poskusiva še s petim otrokom, zagotovo bo fant. Slabo je opravila svoje delo, kaj naj rečem. Dobro, počakati je bilo treba na prve zete, s katerimi sem zelo zadovoljen, pa na prve vnuke, da se je vse skupaj malo poravnalo.

S čim ste si služili kruh v novem okolju? Doma v Martinuševcu ste vse prodali?

Ja, postopoma smo tam vse prodali. Sprva smo sicer tam še obdelovali zemljo, a ko sem dobil službo na »farmi«, sprva kot navadni delavec, kasneje kot čuvaj, je bilo navezanosti na prvi dom čedalje manj. Spomnim se tudi varovanja nove središke šole, precej zanimiv poklic, alarmov takrat seveda še ni bilo. Nekaj njiv sva odkupila od Šavorjev, pa tudi od ostalih sosedov, lažje je bilo preživeti. Hranila sva tudi nekaj živine, bila sva, kot smo rekli, »kooperanta« in se je potem nekako preživelo.

Središče 1961 in Središče 2018. Pogrešate kaj iz starih časov?

Stare čase pogrešam predvsem zaradi mladosti, življenjske energije, kot najbrž vsakdo izmed starejših. Veliko sva bila z ženo prisotna v kraju. Vse smo delali skupaj, od kmečkih opravil, ki so se pogosto zavlekla v pozne večerne ure s petjem in humorjem, do večjih prireditev v kraju. Kolikokrat smo se odpravili na sejem v sosednji Čakovec ob sredah! Spmembe v življenju so prišle zelo hitro, večinoma na bolje, le starost počasi pušča svoj dolg, saj vemo, da življenjska energija počasi, a postopoma peša; sčasoma sem moral opustiti delo s traktorjem, žena pa se je svojemu vrtu odrekla še težje. No, ni se še mu popolnoma, še vedno hodi skoraj vsak dan v »kontrolno«, prideluje oziroma okopava pa ne več.

Kakšen je občutek, ko vaša generacija počasi, a vztrajno odhaja, a vam pa, ko da se je ustavil proces staranja?

Čuden občutek. Saj ne vem, komu se naj z ženo zahvaliva za ta dar dolgega in srečnega življenja. Rekel bi: dobra »deca«, dobri geni mogoče, pa veliko dela, postorjenega skozi leta, ki te utrdi in naredi močnejšega. Joj, kako bi še delal, ko bi še le zmozel vse to, kar sem še pred leti, a žal ne gre več. To me res »man-

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

tra! Koliko sem iz finančne nuje postoril po vasi, pa tudi širše: pospravljanje drv, pa delo s traktorjem, pa mlatilna, da pomoči pri telitvah krav sploh ne omenjam, pa še bi se marsikaj našlo – hčere so hitro rasle, treba jih je bilo izšolati in jim s tem omogočiti lažji prehod na svoje. Za vsakršno delo sva z ženo poprijela. Nekako mi je vendarle uspelo priti do 22 let delovne dobe. Bilo je skromno, ampak lepo. Zdaj nama nič ne manjka, finančno gotovo bolje »voziva«, kot smo nekoč, ko nas je bilo sedem pri hiši.

Človek se sčasoma umakne iz aktivnega življenja s krajem in v kraju in se čedalje bolj zapira v svoje domače ognjišče. Kako ste se, gospod Štefan, sprijaznili s tem prehodom? Kako si krajšate dneve?

Težko, a drugo ti ne preostane. Lani sva še šla na občinsko srečanje starejših občanov, letos pa žal ne več. Tudi izlete z upokojenci sva bila sčasoma prisiljena opustiti. Če ti ne moreš več toliko ven, pridejo drugi k tebi. Vnučkov imava 10, pravnukov pa tudi že 14, večina se jih je kar lepo razporedila po Sloveniji, vendar vejo najti pot domov, v Središče. Ko pa sva z ženo sama, pa zdaj že sicer precej redkeje kot pred leti šahirava. Večina zimskim večerov je bila ta igra na sporedu, na standardnem mestu v kuhinji ob oknu. Ljubezen do te igre sva prenesla tudi na hčere. Pri nas nismo kartali, šahirali smo. Zadnja leta sicer najraje sedim na svojem kavču in gledam politiko na tretjem, parlamentarnem kanalu, to mi je res v užitek. Ko koga od bližnjih kaj zanima v zvezi s tem – vse vem, na vse jim lahko odgovorim. Imamo novo vlado, spremljam. Bomo videli, kakšna bo, bo treba malo počakati.

Starejši ljudje so pogosto zagrenjeni, slabe volje, črnogledi. Redko vidiš tako nasmejane ljudi v tej starosti, kot sta vidva z ženo.

Saj nisem vedno dobre volje, a vendar, če tako pogledam, nič mi ne manjka, rečem si: kaj bom, bolje da sem optimist kot pesimist, zdravje mi še kolikor toliko služi, nisem še toliko »na tabletah« kot drugi, zmorem še, vsaj po hiši, hoditi brez bergel, Katarina še kuha in skrbi zame, ni vrag, da ne bi dočakal – najprej ženinih devetdeset, potem pa še svojih sto!

Vprašanje, kje in kako sta se spoznala, sem prihranil za konec. Večina starejših je svoje življenjske sopotnike spoznala na starih, dobrih »zabavah«. Kako je bilo pri vaju?

Na »Vrboni« (Sveti Urban) je bila zabava, Katarina je bila iz bližnje Stanetinske grabe, mlada, še niti ne polnoletna. Nekoč je to bilo malo drugače, ni se tako dolgo čakalo, prvi otrok se je pri nama rodil par let po prvem srečanju, Katarini starši so me malo težje sprejeli, a so se stvari nekako »poklopile«. Bil sem navajen potrpeti, saj sem imel zelo težko in razočaranj polno otroštvo – tako to je, če si nezakonski otrok. Živel sem z mamo, kasneje sem služil pri okoliških kmetih, nakar me je po smrti mame k sebi kot šolajočega mladeniča vzel oče. Težko obdobje je bilo tudi, ko sem bil kot eden izmed mnogih fantov poklican v madžarsko vojsko – druga svetovna vojna je vzela velik davek v naših krajih. Iz madžarske vojske sem pobegnil, a v takšnih primerih je matičnim družinam grozila kazen – izgon, preselitev. S tem se nisem mogel sprijazniti, po nekaj časa skrivanja in grožnjam družini sem se naposled predal Madžarom na uradu na Urbanu, družina je bila s tem rešena, a moral sem v zapor v Čakovec. Nekaj dni samice mi je pustilo trajne posledice, zaradi izčrpanosti sem namreč zaspal na hladnem be-

Nadaljevanje na naslednji strani

OBVESTILA UREDNIŠKEGA ODBORA

SPLOŠNE INFORMACIJE GLEDE PRISPEVKOV

Vabljeni, da svoje prispevke (članke in slikovno gradivo), rešitve križank in nagradnih vprašanj pošljete na naslov: Uredniški odbor Sredice, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki na: urednistvo.sredica@gmail.com, lahko pa jih oddate v sprejemni pisarni Občine Središče ob Dravi. Uredniški odbor si pridržuje pravico do izbire prispevkov, ki bodo objavljeni v glasilu, ter do spremembe naslovov in krajsanja prispevkov, skladno s prostorskimi zmožnostmi in uredniško politiko.

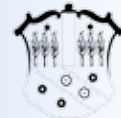
Prihodnja številka bo izšla ob koncu meseca decembra 2018.

Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko glasila je 10. december 2018.

DOBITNIK NAGRADE ZA KRIŽANKO IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

Vsem reševalcem križanke, ki so poslali pravilno geslo (Gostilna Prosnik Ormož), se zahvaljujemo za sodelovanje. Izžrebana dobitnica nagrade iz prejšnje številke je Eva Kramberger. Nagrajenka prejme darilni bon v vrednosti 50 evrov za gostinske storitve Gostilne Prosnik, Marija Jerič, s. p., iz Ormoža.

Glasilo Sredica izhaja 4-krat letno in ga prejmejo brezplačno vsa gospodinjstva v Občini Središče ob Dravi. Občinsko glasilo raznaša Pošta Slovenije. Glasilo je na voljo tudi v prostorih Občine Središče ob Dravi ter v elektronski obliki na internetni strani: <http://www.sredisce-ob-dravi.si>. Izdajatelj: Občina Središče ob Dravi.

Nadaljevanje s prejšnje strani

tonu – z nogo, ki je takrat najbolj trpela, imam še danes precejšnje probleme, mogoče bi danes še lahko dlje samostojno hodil. To se je poznalo tudi na majskem slavlju – ko na žalost več plesati nisem mogel. Edina ta noga me boli, ostalo je vse super.

Do stotice bo vse v redu, mogoče še z ženo zaplešete.

Par injekcij, da mi malo ojača nogo in omili bolečine – kot ravno pred časom, potem pa je možno tudi to, zakaj pa ne. Če nama bo namenjeno, se vidimo na enem izmed najinih prihodnjih jubilejev, bodo hčere že nekaj organizirale.

Še kakšen nasvet, želja, namig našim bralcem?

Berite! Še vedno prebiram Večer, pa Štajerski tednik, pa časopis Medžimurje rad prelistam, da vidim, če je tam, v mojem

»Čas je prepočasen za tiste, ki čakajo, prehiter za tiste, ki se boje, predolg za tiste, ki žalujejo, prekratek za tiste, ki se veselijo, toda za tiste, ki se imajo radi, je neskončen.«

(Del govora hčere Milene z majske slovesnosti)

Martinuševcu in okolici kaj novega. Nisem omenil še ljubezni do živali, predvsem psov. Evo ga, našega Džonija, tam na hodniku. No, saj sva vsem psom dala isto ime, ne moreva si pomagati. Skrb za kokoši je bila tudi dolgo moja briga. Dokler so brige in delo, je dan poln!

Klaudija Bogdan, Turistično društvo Središče ob Dravi

»Bučijada« v Središču ob Dravi

V soboto, 8. 9. 2018, je Oljarna Središče ob Dravi odprla svoja vrata širši javnosti. V degustacijskem prostoru je bila razstava jedi iz buč, bučnic in bučnega olja. Obiskovalci, ki so prihajali iz vse Slovenije in tudi tujine, so bili nad razstavljenim navdušeni in obenem presenečeni, kaj vse se da narediti iz buč. Vsa pohvala članom Turističnega društva Središče ob Dravi in zaposlenim v Oljarni, ki so te jedi pripravili. Jaz, kot članica Turističnega društva, sem dežurala na razstavi in tako slišala

vse te pohvale. Tudi na dvorišču in v šotoru so se odvijale različne dejavnosti. Bilo je tekmovanje v kuhanju golaža, otvoritveni kulturni program, obuditev in prikaz kmečkih opravil, bile so plesno glasbene skupine ter otroške animacije, ki so jih vodile vzgojiteljice iz Slovenske Bistrice. Že nekaj dni je minilo od dogodka, pa še vedno odmevajo pohvale glede organizacije in pestrosti dogodkov. Ponosna in vesela sem, da sem tudi jaz bila del tega dogajanja.

Sonja Krabonja, Jeruzalem SAT, Oljarna in mešalnica Središče

Praznik buč – dan odprtih vrat oljarne in mešalnice

V soboto, 8. septembra, je potekal 16. tradicionalni praznik buč in dan odprtih vrat oljarne in mešalnice v Središču ob Dravi. Prireditve je bila dobro obiskana. Obiskovalci so bili iz celotne Slovenije in izven. Letos je ta naš praznik buč verjetno zaradi trgatav in jesenskih opravil obiskalo dosti manj domačinov. Naš dolgoročni cilj in cilj prireditve je, da bi ta praznik začutili vsi, ki živimo in delamo v tem kraju. Organizatorji smo se potrudili, da smo sestavili pester program in medse povabili številna društva in posameznike. Na priljubljenost tega praznika kaže, da se je na stojnicah predstavilo več kot 40 razstavljalcev, zlasti lokalni ponudniki domače hrane, turistična in kulturna društva ter kmečke žene. Manjkali niso niti najmlajši, ki smo jih razveselili z organizirano ustvarjalno delavnico, vrtiljakom in kolesom sreče. Članice in člani TD Središče ob Dravi so pohvalno, že tudi tradicionalno, pripravili razstavo jedi iz buč, bučnega olja in bučnic. Razstava je bila prava paša za oči. Velik del jedi, ki so bile razstavljene, pa je bilo možno na njihovih stojnicah tudi poskusiti. Seveda se je na svojih stojnicah predstavljala tudi oljarna in mešalnica s svojimi izdelki. Oljarna Središče je tokrat na tržišče plasirala nov izdelek, to je bučno olje iz belic, ki se ga starejši prebivalci zagotovo spomnijo. Verjamem, da smo ali pa še bomo obudili nostalgijo po starih časih, ko se je v zimskih večerih za toplo pečjo luščilo

bučno seme. Oljarna je sedaj iz takih bučnic – koščic, bi rekli naši starejši vaščani, sprajala olje. Pa tudi te buče, iz katerih smo si pridobili seme, so zrasle na srediških poljih.

Obiskal nas je tudi »masterchef« Darko Klemen in kuhal vpričo obiskovalcev, ki so lahko poskusili dobrote izpod njegovih spretnih rok.

Zmagovalec slovenskega »Masterchefa« Darko Klemen je prav tako kuhal na prazniku buč.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Velik poudarek smo dali tudi kuhanju bučnega golaža. Med 12 ekipami, ki so kuhale bučni golaž, je bila najuspešnejša ekipa Turističnega društva Središče ob Dravi, drugo mesto so si »prikuhali« predstavniki društva za osteoporozo iz Ormoža – Sončnica – in tretje TD Mislinja. Komisijo za bučni golaž so sestavljali: Jure Munda, strokovni učitelj na Srednji šoli za gostinstvo in turizem v Ljubljani, učiteljica gospodinjstva na OŠ Ormož Metka Lešničar, Franjo Soldat iz Hrvaške, Jože Sovič, član TD iz Mislinja, ter Peter Pribožič, zaposlen na KGZS Ptuj. Imeli so precej težko delo, saj so bili vsi golaži odlični.

Čeprav Središče ni prav velik kraj in ga je moč prehoditi tudi peš, so se obiskovalci na ogled krajevnih znamenitosti raje popeljali s konjsko vprego, ki so se je še posebej razveselili otroci, saj se jih je večina peljala prvič. Po več letih smo tudi na našem odru le uspeli slišati pesem Tikvino olje kantavtorja Tadeja Vesenjaka, med obiskovalci pa se je sprehajal »miličnik« Franci Kek s svojo opravo. V pestrem programu so še nastopili: Godba na pihala Središče z mažoretami iz Nedelišča, pevke Kulturnega društva Obrež, Folklorna skupina iz Podgorcev, Etno skupina Gudalo iz Osnovne šole Ormož, Turistični krožek OŠ Ormož in superfinalisti oddaje Hrvaška ima

Zmago v kuhanju bučnega golaža je letos odneslo domače turistično društvo.

talent Scifidelity Orchestra. Bilo je lušno in lepo! Vsi, ki niste uspeli letos, vas že sedaj vabim, da se nam pridružite naslednje leto! Vsem, ki ste nam kakor koli pomagali pri izvedbi praznika buč, se iskreno zahvaljujem. S svojim vloženim delom ste pripomogli k uspešni organizaciji prireditve, za katero si želimo, da bi se obdržala in se razvijala skupaj z nami in občani središke občine še naprej.

Dragica Florjanič, Jeruzalem SAT, Oljarna in mešalnica Središče

Mamljiv, prvinski okus iz Središča – bučno olje iz belic

Kot nežno zelenkasti balzam se skrivnostno prikaže v svoji lepoti in vzbudi moja čutila. S svojim nežnim vonjem razgrne pokrajino iz preteklosti, dišečo in neokrnjeno naravo. Okus pa ... Ponese me v čas otroštva. Sreče. Tekanja bosih nog po prostranih travnikih. Zaprem oči. Mamina roka me poboža po licu in atek pravi: »Tikve bomo trebili«. Spomin na polzeče belice iz razklanih bučnih polovic me spomni na premnoge šaljive zgodbe in pesmi, ki smo se jih otroci učili ob poslušanju odraslih, ko smo trebili buče. Očiščene bučne peške so nato pridne roke vestno oluščile in odkrile bogastvo pod belo luščino. Le-ta je skrivala in varovala nežno zeleno peško, polno zdravja. Zgodba o prabučah se je pričela v Južni Ameriki. Že domorodci so poznali uporabnost in koristnost buč. V Evropo smo jo dobili v 15. stoletju. Pričetek gojenja bučnic sega v konec 18. stoletja in počasi so jo začeli saditi in gojiti na naših poljih. Takrat so buče bile predvsem hrana za živino, kasneje pa so jih ljudje pozimi luščili in tako so nastale tudi oljarne, kamor so jih nosili na predelavo. Prve buče so imele peške v ovoju – luščini, ki jo je bilo potrebno pred stiskanjem odstraniti. Z naključno

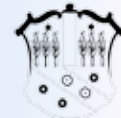
mutacijo je buča čez leta »odvrгла« belo luščino ter tako bila bolj priročna za pridelavo. Pa vendar smo šele pozneje pričeli hrepeneti po bučah belicah, po kakovosti tekočine, pridobljene iz njihovih pešk, po vrnitvi nazaj v otroštvo in neokrnjeno bogastvo narave. Prva, mati buč – belica – nam nudi božajoč prvinski okus bučnega olja. Ena takšnih oljarn, ki prisega na tradicionalne okuse, je nastala v Središču, prav ob reki Trnavi. Tradicija oljarstva v Središču sega na konec 18. in začetek 19. stoletja, kar je zabeleženo tudi v Središki kroniki – Trg Središče, avtorja Frana Kovačiča. Tukaj že preko 110 let predelujemo bučnice v vrhunsko olje, v zadnjem času izključno iz golic, imamo tudi certifikat Štajersko-prekmursko bučno olje. Pravi poznavalci olja – predvsem starejši, pa še danes prisegajo na pristnost, izvirnost, nežnost in božajoč, blag okus najboljšega babičinega peciva, zavitega v aromo lešnikov in orehov. Takega se spominjajo iz otroških časov, ko je kraljevala na poljih buča belica. Takšnega enakega smo tudi letos ponovno ponosno predstavili na 16. prireditvi »Praznik buč« 8. septembra 2018 na Oljarni Središče ob Dravi. Naj otroški spomini ponovno oživijo ob prvinskih okusih pr(a)ve buče – buče belice ...

2. nagradni natečaj za najlepši bučni aranžma

Na letošnjem natečaju za najlepši bučni aranžma v okviru 16. Praznika buč – dneva odprtih vrat Oljarne Središče je bilo prijavljenih šest zanimivih in ustvarjalnih okrasitev, ki so bile tokrat v večini razstavljene na trgu pred občinsko stavbo. Odločitev oce-

njevalne komisije je bila zelo težka, saj so se prav vsi prijavljeni občani zelo potrudili in pripravili izvirne in domiselne bučne aranžmaje. Prvo mesto sta si letos razdelili Zdenka Slavič in Vesna

Nadaljevanje na naslednji strani

Žerjav, tretje mesto pa je pripadlo Marjetki Kramberger. Rezultati natečaja so bili razglašeni na dnevu odprtih vrat v soboto, 8. septembra, ko so bile zmagovalkam izročene tudi nagrade. Zahvala za trud in sodelovanje gre naši komisiji ter prav vsem ustvarjalcem aranžmajev. Neopaženi pa

niso ostali niti ostali pripravljeni aranžmaji in dekoracije občanov izven tekmovalnega programa, ki so nastali ob prazniku buč. Hvala vsem, ki tako pomagata pri prepoznavnosti naše prireditve.

(Opomba uredniškega odbora: Zmagovalne aranžmaje si lahko ogledate na naslovnici.)

Pogrešan oče Bučon (iz zmagovalnega bučnega aranžmaja)

Od nedelje pogrešamo našega moža in očeta. Nazadnje je bil viden na trgu pred občino, kjer je pustil tudi svoja oblačila, čevlje in klobuk. Tako zdaj okrog hodi nag. S seboj je vzel samo košarico s paradižnikom in papriko. Če ga kdo najde, nam naj vrne košarico, ki jo uporabljamo za nagrobni aranžma.

Žena – mati Buča, hčerka Bučka in sin Bučman

Jana Čavničar

Novo v občini Središče ob Dravi

Nova piščančja farma v Šalovcih na kmetiji Sever

Na kmetiji Sever v Šalovcih so 21. julija slavnostno odprli novo piščančjo farmo v izmeri 100 x 16 m za vzrejo 28.000 piščancev. Zmogljivost obstoječe proizvodnje so tako z izgradnjo novega objekta povečali več kot trikratno, iz dosedanje vzreje 12.000 piščancev na 39.000, namenjenih zlasti Skupini Panvita. Novozgrajeni sodobni prostori farme omogočajo boljše pogoje za rejo perutnine, ki ima na kmetiji Sever že 52-letno

Foto: Prlekija-on.net

tradicio. Izgradnja novega objekta je velik projekt in investicija v dejavnost kmetije Sever, ki zagovarja tradicionalen način pro-

izvodnje s ciljem ponuditi zdravo in kakovostno perutninsko meso ter odgovoren odnos do okolja. Na otvoritvi se je družina Sever zahvalila izvajalcem, sosedom in vsem domačinom, ki so kakorkoli prispevali in pomagali pri tem velikem projektu, kakor tudi gasilskemu društvu Obrež.

Piščančje meso kmetije Sever lahko dobite na tržnici v Ormožu (vsak petek med 8. in 12. uro) in Ljutomeru (vsako soboto med 8. in 12. uro) ali jih obiščete na sedežu dejavnosti kmetije Sever v Šalovcih 42.

Gostilna Veselko ponovno odprla svoja vrata

Zadnji vikend v avgustu je po krajšem premoru ponovno pričela obratovati Gostilna Veselko na Slovenski cesti 48 v Središču ob Dravi. Kot poslovna enota podjetja Ortrade, d. o. o., deluje pod vodstvom vodje kuhinje Ivanke Plohl. V prenovljenih notranjih in zunanjih prostorih nudijo raznovrstno gostinsko ponudbo. Na izbiro so dnevni meniji ter jedi po naročilu »a la carte«. Pestra

izbira jedi zajema domače jedi, jedi na žaru, ribje jedi, pice, otroške menije. Vsak dan imajo pripravljene sveže malice in kosila, ki jih po naročilu dostavljajo tudi na dom ali na sedeže podjetij v bližnji okolici. Gostilna prav tako ponuja pogostitve za različne priložnosti in praznovanja (rojstni dnevi, srečanja, zaključki ipd.) ter »catering«.

Delovni čas: vsak dan od 7. do 22. ure, med vikendom do 24. ure.

Obrat Gosad Središče ob Dravi z novim skladiščem in proizvodno linijo

Podjetje Ahac je 19. septembra v poslovni enoti Gosad v Središču ob Dravi odprlo novo regalno skladišče in posodobljeno proizvodnjo vložnin blagovne znamke Droga, kjer že 40 let proizvajajo vloženo zelenjavo, priloge in začimbe. Vodja obrata Marinka Kolarič Lašič je pojasnila, da so ob novih skladiščnih kapacitetah prenovili še sistem ogrevanja

ter uredili novo linijo za pranje zelenjave in izboljšano pasterizacijo, kar bo omogočilo še boljšo predelavo zelenjave. Obratu uspe vsako leto povečati delež vložnin s slovenskim poreklom, prav tako pa se trudijo spodbuditi še več lokalnih pridelovalcev, da bi pridelovali zelenjavo za njihove izdelke. Poleg znamke Droga proizvajajo svoje izdelke še za nekatere slovenske trgovske verige in njihove lastne blagovne znamke.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Nova avtopralnica na bencinskem servisu v Središču ob Dravi

Posredništvo-bencinski servis-bar-avtopralnica, Trstenjak Franc, s. p.

V prvi polovici septembra smo na bencinskem servisu Središče ob Dravi odprli novo ročno avtopralnico. Ročna avtopralnica je najnovejša izdelave, ima 5 vrst pranja, od voskanja do osmoze, kar pomeni v bistvu sušenje avtomobila.

Avtopralnica je odprta tudi v času, ko

servis ne obratuje, saj se ob nakupu žetonov vnaprej lahko uporablja 24 ur. Zraven avtopralnice je tudi sesalec, za katerega veljajo isti žetoni in je prav tako na voljo 24 ur na dan. Žeton za pranje stane 1,20 evra in velja za 3 minute različnih vrst pranja.

Delovni čas bencinskega servisa: vsak dan od 6. do 19. ure; ob nedeljah in praznikih od 6. do 12. ure. Avtopralnica obratuje vse dni v letu 24 ur na dan.

KOTIČEK DRUŠTVA UPOKOJENCEV

Zdenka B. Slavič, predsednica Društva upokojencev Središče ob Dravi

Vrtičkarji, vrtičkarji ...

»Če imaš vrt in knjižnico, imaš vse,« je modroval veliki grški filozof, državnik in govornik Cicero (106–43 pr. n. št.). Marsikomu je to dvoje v današnjem času premalo, toda upam, da mnogim še vedno veliko pomeni. Večkrat razmišljam o tem, kako smo na podeželju lahko srečni, ko uživamo na pragu svojega doma, imamo še kolikor toliko zdravo okolje in tisti, ki to hočejo in imajo možnost, si lahko marsikaj pridelajo na svojem vrtičku. Ni lepšega kot iti zjutraj na vrt, si nabrati svež paradižnik, papriko, kumare, kolerabo, korenje, peteršilj, baziliko, drobnjak ... in še iz tega pripraviti zdrav, svež zajtrk! In zdaj v jeseni včasih ne vem, kaj naj prej dam v lonec, da se ne bo pokvarilo, ko je vsega v izobilju: fižol, bučke, solata, zelje, melancane ... Moja solata sicer ni tako lepa kot tista iz trgovine, a vem, da je zdrava. V njej ni ostankov umetnih gnojil, ni prepotovala dolge poti iz Italije, Španije, Egipta ... Ni poškropljena z zaščitnimi sredstvi in tistimi za dolgo obstojnost. V njej se znajde kakšen polž ali jo veselo okuša debela gosenica, na zelju in fižolu so črne ali zelene uši – vse to dokazuje, da je zdravo okolje. Prav zaradi spodbujanja zdrave pridelave zelenjave smo tudi v Društvu upokojencev uvedli »dan odprtega vrta«. Letos je bil že sedmi. Vedno pri enem naših članov, tokrat pri Tiliki Aleksič v Obrežu, in sicer 19. junija. Kot običajno smo imeli lepo vreme in zbralo se nas je okoli dvajset. Ženske smo izmenjale svoje izkušnje, moški so se bolj držali senčice. Majhen, zanimiv vrt, kjer vse

lepo uspeva in ga krasijo tudi rože med zelenjavo in na posebni gredici. In kakor je že postala navada – po ogledu še malica. Tilika se je zelo potrudila in vesela družba se je dobro okrepčala razšla šele okrog poldneva. Hvala za povabilo in pogostitev. Bistvo srečanja ni ne vem kako »vzoren vrt«, ampak ogled vrta, pogovori, posredovanje lastnih izkušenj in ideje, ki se nam porajajo ob ogledovanju različnih vrtov. Kdo se prostovoljno javi, da nam ponudi na ogled svoj vrt?

Vrtičkarice na ogledu Tilikinega vrta

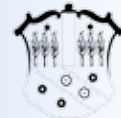
Zdenka B. Slavič, predsednica Društva upokojencev Središče ob Dravi

»Moški« izlet

Ali je bil to res »moški« izlet?! Ko pa je bilo več žensk kot moških. Vsega skupaj nekaj čez štirideset. Ali so naši, nekoč pravi »dedi«, postali takšni zapečkarji in se jim ne ljubi malo pogledati preko domačega praga?! Ali pa imajo res toliko dela? Ja, kdo pa ga nima! Ampak – delo bo počakalo, življenje pa gre mimo nas. Izzivam? Da, z name-

nom, da vas izvem iz vaših tako »prijetnih« domov. Saj po svoje razumem – tudi meni se včasih ne ljubi zapustiti svojega brloga, a ko nekam pridem, si ogledujem zanimive kraje, se prijetno družim s prijatelji, takrat mi je pa lepo in sem vesela, da še imam možnost,

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

da kam grem. Moški izlet, ki ga je letos zopet (dobro!) organiziral naš podpredsednik Joža, vedno zajame bolj moški interes – beri: ogled kakšne vinske kleti, pokušino dobre kapljice, h kateri sodi tudi dobra hrana. Tako je bilo tudi letos. 19. julija jutraj smo se odpeljali proti Slovenskim Konjicam in v neposredno bližino na Zlati grič. Ta grič je res čudovit in verjamem, da v jeseni, ko listje porumeni, tudi ves zlat. Rahla dolinica, iz katere se v vse smeri nežno dvigujejo z vinsko trto poraščeni griči. In med vsem tem trtnim zelenilom se skriva v hrib »vraščena« vinska klet. Nasproti njej se na slemenu dviga nad nepregledne vrste trt vinogradniški dvorec iz 15. stoletja, ki danes ponuja prenočišča, in malo dalje še gostišče Zlati grič. Napotili smo se proti kleti, kjer nas je sprejel direktor kleti, g. Silvo Žižek. Bili smo počaščeni in veseli, posebno tisti, ki so ga poznali od takrat, ko je še služboval v ormoški kleti, in steklo je kar nekaj pogovorov o tistih časih ter o skupnih znancih. G. direktor nas je predal simpatični mladi vodnici, ki nam je razkazala prostore kleti in nas popeljala v globoko stekleno-kamnito dvorišče, kjer smo nazdravili z njihovo roze penino in se zahvalili g. Žižku in prijazni vodnici za sprejem in družbo. Tudi na g.

Del izletnikov pred ruševinami Žičke kartuzije

Podgorelca, ki se ni mogel spustiti po številnih stopnicah, nismo pozabili: čakal nas je v prijetni prodajalni in bil deležen prijazne postrežbe. Potem pa malo nazaj in naprej na Roglo. Kar hladno in vetrovno je bilo zgoraj, a na srečo je bil tam postavljen šotor, kjer smo lahko malicali (vedno dobro pečenko in kose piščanca, kruh, zelenjavo in domače špricarje!), potem pa prosto za sprehode in ogleda okolice ali pa le lenarjenje, kavica, sladica v bližnji koči. Glede na to, da nam še ni bilo za iti domov in ker je bil lep sončen dan, smo se odločili, da si bomo ogledali še kartuzijski samostan Žiče, kjer v kletih zorijo penine Zlatega griča. Bilo je kar vroče in nekateri so se raje kot za ostanke nekoč mogočnega samostana odločili za počitek ob »pivcu za živce« v gostišču, drugi pa smo sledili vodnici, ki nas je popeljala po muzejskem delu samostana in okolici, kjer so bile včasih hišice – celice molčečih menihov kartuzijancev, ki so se ob molitvi ukvarjali še z zdravnimi zelišči in zdravljenjem bolnikov. Tudi sedaj je tam manjša prodajalna zdravnih čajev in zeliščnih likerjev. Kar nekaj smo jih tudi poskusili. Ogledali smo si še zeliščni vrt, pobrali okrepčane moške in hajd proti domu. Ampak brez obveznega postanka v Tepanju pa ne gre! Saj veste: »kremšnite« za domov. Bilo je lepo in veselo. Se zopet vidimo na jesenskem izletu!

Zdenka B. Slavič, predsednica DU Središče ob Dravi

Poletna veselica

Predvsem: bilo je vroče tam v začetku avgusta. Posebno zunaj, notri nekoliko manj. Domnevam, da je prav ta vročina odvrnila marsikoga, da se ni odločil priti. Bilo nas je »samo« okrog šestdeset, manj kot običajno. Tudi hrana, prava za piknik, kot nekateri še vedno imenujejo to naše poletno srečanje. Na žaru pečeni čevapčiči, perutničke, kotleti, ajvar, gorčica in zelenjava – zopet najlepša hvala kmetiji Krajnc in naši Mimici! Pa seveda kruh, buhteljni, pijača in kavica. In tudi muzika, igrali so kot po navedi – Zeleni asparagus. Nekateri so celo plesali – le kako se jim je ljubilo v tej vročini! Toda enim se vedno ljubi. Prav, če ob tem uživajo. Nekateri pa s(m)o se pogovarjali. Tudi prav. Sama se rada pogovarjam, ker mi tudi kolena več ne dopuščajo plesa. Vsak glede na svoje sposobnosti in voljo. Od nas pa je tudi odvisno, kako bomo ravnali s svojim okoljem. Na moje priporočilo, da naj bi prinesli s seboj vilice in nože, se jih je kar precej pozitivno odzvalo. Zavedam se, da s tem ne bomo rešili sveta pred zadušitvijo s plastiko, a vsaj zavest, da smo naredili nekaj minimalnega, kar lahko storimo, je že nekaj vredna. In še mnogo bolj prijetno je jesti s pravim jedilnim priborom kot pa s tistimi lomečimi se vilicami. Imeli smo tudi naše steklene kozarce, ki jih je požrtvovalno pomila Mimica, čeprav sem obljubila, da jih bom jaz, a me je prehitela. Meni je bilo prijetno in verjamem, da večini ostalih tudi. Če se tako odločiš, potem je tako. In če se odločiš, da boš siten, jezen, zamerljiv, kritičen, napadalen ... boš pač takšen. In boš ostal doma. Bolezen je opravičljiv razlog. Vse ostalo je odvisno od naše volje. Pa uživajte v trgovinah in prijetnih jesenskih dneh.

VABILO

Naše pevke upokojenskega pevskega zbora so bile zelo žalostne, ko je njihova dolgoletna zborovodkinja Stanka zaradi bolezni in službenih obveznosti odpovedala vodenje zbora. Še enkrat se njej in njenemu možu prav prisrčno zahvaljujemo za ves trud.

Sedaj je zbor prevzel mlad zborovodja, ki je dobil službo na Osnovni šoli Sveti Tomaž, to je g. Ivan Sok. Prve vaje so že bile v ponedeljek, 3. septembra. Največji problem pa je številčnost in novi, sveži glasovi – posebno moški. Zato vabim vse, ki imajo veselje in vsaj malo glasu, da se našim pevcem pridružijo.

Pridite, zanimivo in veselo je.

Zdenka B. Slavič

Jože Rakuša, Društvo upokojencev Središče ob Dravi

Središki upokojenci na letovanju v Poreču

Letošnje letovanje se je pričelo v nedeljo, 2. septembra. Bil je deževen in nič kaj prijazen dan. »Mi gremo na morje – le kaj bomo tam,« smo se spraševali. Dvom je bil odveč. Bolj smo se bližali morju, lepše je postajalo tudi vreme. Lepo vreme in dobra družba sta bila naša spremljevalca vse dni. Po nastanitvi v hotelu smo se podali na plažo in kopanje, to je bila tudi naša delovna obveznost. Vsako jutro po zajtrku smo imeli v avli hotela delovni sestanek, ki smo ga okrepili s kačjo slino – za boljše počutje. Tudi letošnje letovanje nam bo ostalo v lepem spominu. Zato smo si obljubili, da gremo prihodnje leto spet.

Alenka Horvat, Društvo upokojencev Središče ob Dravi

Nadstrešnica razveselila kegljače Društva upokojencev

V Društvu upokojencev Središče ob Dravi ima viseče kegljanje tradicijo, dolgo že več kot 25 let. Kegljaci se menjavamo, saj je to populacija starejših ljudi, nekateri so kegljanje opustili zaradi bolezni, nekaj pa se jih je za vedno poslovilo. Za vsakega nam je hudo, saj smo navezali prave prijateljske odnose. Kegljanje poteka vse leto, treniramo tudi pozimi, saj nam je omogočeno, da lahko kegljamo v telovadnici osnovne šole. Letos ob občinskem prazniku naše občine smo imeli otvoritev pokritega kegljišča, katerega gradnjo je financirala Občina. Tega smo bili kegljaci izredno veseli, kajti želeli smo si že več let, pa si ga sami zaradi visokih stroškov nismo mogli realizirati. Zato se zahvaljujemo g. županu Juriju Borku in vsem občinskim svetnikom, da so prisluhnili naši želji. Letošnja tekmovalna sezona se bliža koncu, bila je naporna, a vseeno uspešna. Devet tekem smo odigrali v medobčinski ligi, udeležili smo se tudi mednarodnih športnih iger DU Ljutomer, otvoritvene tekme kegljišča v Destniku, izbirnega tekmovanja PZDU Spodnje Podravje in enajstih pokalnih tekem, ki so jih prirejala različna društva. Žal pa nam je samo, da se tekme v kegljanju v Godenincih ni ude-

ležilo več društev, saj so jo zelo dobro organizirali. Mislim, da niso tako pomembni rezultati, ampak skrb za zdravje in želja po druženju. V zadnjih letih pa smo ustanovili tudi panogo pikada in se že udeležujemo tekm, kjer smo tudi uspešni. Verjamem, da z dobrimi rezultati širimo prepoznavnost društva in občine. Ob koncu bi želela, da se nam pridruži še kdo in poskrbi, da bo kegljanje v društvu delovalo še mnogo let, saj imamo vse pogoje za dobro delo.

95 let gospoda Podgorelca

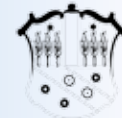
24. marca letos je g. Franc Podgorelec iz Središča ob Dravi praznoval svoj častitljivi in spoštovanja vreden jubilej – petindevetdeset let. V življenju je marsikaj doživel in prav zanimivo ga je poslušati, ko obuja spomine na svoje življenje, še posebno na vojna leta. Ima še izredno dobro ohranjen spomin na dogodke in kraje, ki jih je doživljal kot mlad mož. Še vedno vozi avto in se udeležuje raznih prireditev v kraju. Dolgo smo se dogovarjali, kdaj bi mu lahko prišli čestitat, malo so nas tudi zadržali spomladanski prehladi in tako ga je delegacija DU presenetila (v dogovoru z njegovo hčerko Anico) šele v juniju. To je bilo res presenečenje, ker je mislil, da bo prišla neka sorodnica, pa smo prišli mi. Tudi za nas je bilo presenečenje, ker se je Anica zelo potrudila in nam pripravila bogato pogostitev, ob kateri smo prijetno poklepetali.

Nášemu čilemu starósti, g. Podgorelcu, želimo še mnogo zdravja in veselega duha, da bi nas lahko še dolgo spremljal na izletih in se udeleževal naših prireditev.

Iskrene čestitke v svojem in v imenu vseh upokojencev DU Središče ob Dravi,

Zdenka B. Slavič

UTRIP V VRTCU IN ŠOLI

Katja Pintarič in Mirjam Simonič

Planinski tabor v vrtcu Navihanček

V petek, 15. 6. 2018, in v soboto, 16. 6. 2018, je v vrtcu Navihanček potekal 8. tabor malih planincev – pohodnikov. Tabora se je udeležilo 27 otrok, in sicer iz vrtca in OŠ Miklavž pri Ormožu, iz vrtca in OŠ Kog ter iz vrtca Središče.

Prvi dan smo si dopoldne ogledali oljarno, popoldne pa smo se z učiteljem Samom Žerjavom odpravili proti Dravi. Tam so nas čakale prave pustolovščine: hodili smo čez brv, ob Dravi smo imeli malico, spoznavali smo živali in rastline ob reki. Zvečer smo pekli hrenovke skupaj s planincem Markom Juršičem. Po napornem dnevu in večeru smo se odpravili spat. Spali smo v šotorih. Pred spanjem smo se tudi malo poigrali z lučkami. Naslednji dan smo se po zajtrku odpravili v Godenince, kjer smo se igrali z žogami in s kolebnicami. Vrnili smo se v vrtec na kosilo. Podelili smo medalje za uspešno opravljen tabor in se posladkali s sladoledom. Popoldne smo se polni lepih spominov na dogodivščine poslovili od (novih) prijateljev.

Katja Volgemut

Zaključna prireditev vrtca

Spet je bilo leto naokoli in spet smo se zbrali na naši zaključni prireditvi Vrtca Navihanček pri OŠ Središče ob Dravi. Skozi prireditev sta nas popeljala Mavrična palčka, ki sta na poti naletela na veliko zmešnjavo, s katero smo vzgojitelji in otroci želeli prikazati, kako znamo poskrbeti za čisto in varno okolje. Na prireditvi smo slovesno podpisali Eko listino, ki je za naš vrtec zelo pomembna in smo nanjo tudi zelo ponosni. Z njo dokazujemo našo vsakodnevno skrb za čisto okolje in varovanje okolja. Otroke seznanjamo z ekologijo, varčevanjem z vodo in elektriko ter zakaj je dobro ločevati odpadke in na kakšen način. Pri podpisu so sodelovali Dane Katalinič iz programa Ekošole, ravnateljica Jasna Munda, predstavnik Občine, koordinatorice iz vrtca in otroci iz vrtca. V mesecu septembru nas čaka tudi prevzem Zelene zastave. Naše popotovanje smo zaključili s pesmijo in žvižgi piščalk naših najstarejših otrok v vrtcu, ki so postali mini maturanti, zdaj pa že pridno obiskujejo šolo. Ob koncu je sledila plesna animacija s plesalkama iz kluba Lilibum, po tem pa še boljši sejem, kjer so otroci in starši zagotovo našli kaj zanimivega. Nabrane prostovoljne prispevke smo namenili skladu vrtca.

Mateja Lašič

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI
SOCIALNI SKLAD
NALOŽBA V VAŠO PRIHODNOST

Poletne vragolije v Galaksiji počitničariji

Mesec junij je s svojimi visokimi temperaturami dal obrazom učencev prav poseben čar. Ob vseh učnih urah, ki smo jih lahko izpeljali na prostem, in ob bližajoči se zaključni prireditvi je bilo čutiti veselje in nestrpnost pred šolskimi poletnimi počitnicami. Res smo jih vsi že nestrpnost pričakovali in hkrati načrtovali, kaj vse bomo v tem času počeli. Počitnice so pravi čas, da spočijemo svoje telo in um, si nabereemo novih moči,

obiščemo neznane kraje, preberemo že dolgo željeno knjigo, obiščemo prijatelje, pogledamo svojo najljubšo serijo in se ne nazadnje tudi nekaj novega naučimo. Pri tem pa imamo vedno možnost slediti svojim željam in osebnim interesom. In neka-ko tako je bilo to poletje tudi v prostorih naše šole. Osem dni je v prostorih šole svetila Galaksija počitničarija, ki je mladim

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Tako živahno so se pričela naša jutra ob zajtrku po lastni izbiri.

nadobudnim učencem šole med 8. in 13. uro ponujala popestritvene dejavnosti v okviru projekta Popestrimo šolo. V tem času smo tako spoznavali in počeli ogromno zanimivih počitniških reči: svoja jutra smo običajno popestrili z jutranjo bralno teraso, interaktivnimi didaktičnimi, družabnimi in socialnimi igrami, jogo za otroke itd. Prav posebno je bilo to, da smo za svoje site trebuščke vedno poskrbeli sami in se tako zabavali ob pripravi zajtrka, kosila in malice. Svoje ročne spretnosti smo urili ob risanju na steklo in tekstil, ob izdelavi ogrlic iz korald in mandal iz semen, izdelovali in barvali smo glinene podstavke, izdelovali morske živali iz papirja itd. Ob vseh likovnih sprostitevni dejavnostih pa smo našli čas tudi za obdelovanje šolske njive in vrta, urili smo svoje grafomotorične spretnosti, igrali športne igre iz različnih držav, si pripravili šolski kino itd. Bilo je tako zabavno in počitniško, da bi si želeli še več takih dni in že nestrpno pričakujemo, da Galaksija počitničarija ponovno odpre svoje vrata.

Izvajanje programa delno financira Evropska unija, in sicer iz Evropskega socialnega sklada, ter se izvaja v okviru Operativnega programa za izvajanje evropske kohezijske politike v obdobju 2014–2020, delno pa ga financira Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport.

In tako smo se sproščali ob spoznavanju tehnik joge.

Valerija Horvat

Postali so šolarji

Končno je prišel ponedeljek, 3. september, prvi šolski dan. Ta poseben dan je najbolj nestrpno pričakovalo 14 naših šestletnikov. Ob 9.30 so v spremstvu staršev pogumno vstopili v jedilnico šole. Najprej jih je pozdravila in nagovorila ravnateljica Jasna Munda. Uspešno šolanje jim je zaželel tudi župan Jurij Borko. Za dodatno sprostitev so poskrbeli lanski tretješolci, ki so s pomočjo učiteljice Valerije Horvat pripravili kratek program. Uspešno so odigrali gledališko igrice, zaigrali na harmoniko, klarinet in piščal ter jim z veselo pesmico o šolskem zvoncu dokončno narisali nasmešek na obraz. Sledil je preizkus spretnosti, ki so ga otroci opravili pogumno in odločno. S tem so si prislužili naziv šolar in priložnostna darila šole. Darila za prvošolce je prispevala tudi Občina. Nato so se skupaj z razredničarko odpravili v svojo učilnico, kjer so se jim kasneje pridružili tudi starši. Starše so presenetili s kratko deklamacijo. Praznični dan so zaključili s sladkim presenečenjem.

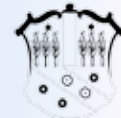

Andreja Špacapan

Zaključna prireditev šole ob koncu šolskega leta 2017/18

Zaključna prireditev šole ob koncu šolskega leta se je pričela s počastitvijo prihajajočega državnega praznika – dneva državnosti. Pevci mladinskega pevskega zbora OŠ Središče ob Dravi in recitatorji so nas spomnili, kako lepa je naša domovina in zakaj si zasluži naše spoštovanje. V osrednjem delu je ravnateljica mag. Jasna Munda predstavila delo na šoli v iztekajočem se šolskem letu in izpostavila najvidnejše dosežke učencev. Najuspešnejšim učencem na tekmovanjih sta ravnateljica in svetovalna delavka podelili priznanja in pohvale. Podeljena sta bila častna naziva naj učenec in naj učenka šole ter naj športnica in naj športnik šole v šolskem letu 2017/18. Razglašena sta bila tudi naj razreda šole. Vsi omenjeni dosežki, nagrajeni posamezniki in razredi so bili s strani polne dvorane nagrajeni z glasnim aplavzom. Zaključna prireditev z naslovom »Free Wi-Fi. Interneta to poletje ni!« je v prvem trenutku predstavljala velik izziv. Učenci so se pod vodstvom razredničark morali

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

kar potruditi, razmisliti: kako v digitalni dobi preživeti dolgo vroče poletje v slogu kamene dobe? Za sklepni del zaključne prireditve so pripravili kratke zabavne amaterske filmčke, ki so bili polni uporabnih idej za bližajoče se poletne počitnice.

Učenci 1. razreda so nas prepričali, kako zabavno je s prijatelji igrati nogomet, s prijateljicami izdelovati nakit iz marjetic in prijatelje pogostiti s česnjami. Vsaka drobna pozornost, podarjena iz srca, veliko pomeni. V 2. razredu so pripravili pravo malo enciklopedijo družabnih iger na prostem, ki se jih prav dobro spomnimo vse generacije, ki smo odraščale brez digitalizacije. Da v družbi prijateljev nikoli nisi sam, so izkusili tretješolci, ki so s kotalkami izvajali tako plesne kot akrobatske elemente. Učencem 4. razreda je po energičnem plesu deklic in napeti igri nogometa dečkov prijal piknik v naravi ob zvokih harmonike. Petošolke so ugotovile, da romantičnih junakov iz televizijskih nadaljevanj sploh ne bodo pogrešale. Njihovi dečki so jih s plesnimi koraki prepričali, da lahko skupaj posomejo svojo limonado. V 6. razredu so v obliki animiranega filma

predstavili zanimivo igro vlog, ki se zgodi, ko interneta ni. Dečki postanejo obsedeni z zunanjim videzom, deklice pa z dvigovanjem težkih uteži. Polovica sedmošolcev se je odpravila v glasbeni tabor, kjer so v enem mesecu od popolnih amaterjev postali pravi mali virtuoz. Športni čudeži so se dogajali drugi polovici razreda, ki se je preizkušala v adrenalinskih športih. Učenci 8. razreda so nas tako v svoji napovedi kot v filmčku spomnili, da naj pri vsem, kar počnemo, iščemo otroka v sebi. Ni pomembno, koliko si star, pomembno je, da se družiš, pogovarjaš, zabavaš in ustvarjaš stike, prijateljstva in spomine v realnem in ne samo v digitalnem svetu.

Upam, da so ideje, ki so jih predstavili učenci naše šole, koga zares spodbudile in je to poletje za trenutek odložil svoje »pametne naprave, povezane s celim svetom« in obiskal »svet pred svojim nosom«.

Upokojitvi v šoli

Pred začetkom jeseni 2018, na pragu med starim in novim šolskim letom, sta se upokojili dve dolgoletni učiteljici na središki osnovni šoli. To sta Zdenka Dogša, po izobrazbi predmetna učiteljica matematike in fizike, ter Lidija Lukman, po izobrazbi predmetna učiteljica za telesno vzgojo.

Učiteljica Zdenka Dogša z učenci 9. razreda v šolskem letu 2015/16

Obe učiteljici sta na naši šoli začeli poučevati istočasno, 1. 9. 1978. V štiridesetih letih dela sta na poti do znanja, spretnosti in veščin spremljali številne rodove učencev. S svojim odgovornim in predanim delom, polnim elana, sta pustili trajen pečat v življenju in delu središke šole in neizbrisne sledi pri generacijah učencev in pri sodelavcih.

Zaradi njunega uspešnega dela in vidnih dosežkov, ki so presegali meje dela učiteljice v razredu in na šoli, jima bo Aktiv ravnateljev občin Ormož, Središče ob Dravi in Sveti Tomaž ob letošnjem mednarodnem dnevu učite-

Učiteljica Lidija Lukman z učenci 9. razreda v šolskem letu 2017/18

ljev podelil priznanje oz. nagrado dr. Karla Ozvalda.

Učiteljicama, ki sta svoje delo opravljali kot poslanstvo in ne zgolj kot poklic, želimo vse dobro v njunem novem življenjskem obdobju.

Ravnateljica, mag. Jasna Munda, ter učenci in kolektiv OŠ Središče ob Dravi

Franci Škrjanec, predsednik Društva starih vozil Središče ob Dravi

Moskva Tour 2017: »Russian Adventure Tour«

2. del: Skozi ruska prostranstva, od mesta do puščave

Ruske ceste in želja po obvozu prestolnice

Birokracija na meji je bila končno za nami, zato je sledil zelo kratek, ampak zaslužen počitek na bencinskem servisu, ki se nahaja le nekaj malo večjih korakov od meje. Cene goriva so se malce dvignile, tako je povprečna cena za liter nekje malo čez 0,50 evra, odvisno od ponudnika. Vreme se je pričelo spreminjati, od zahoda so se valili črni oblaki, ki niso bili prav nič obetajoči. Nemudoma sva dotočila gorivo ter nadaljevala po makadamski bližnjici skozi gozdove ter vasi s mogoče desetimi zapuščenimi hišami. Rusi take nekoč idilične vasi imenujejo „Derevnji katorih njet“ – vasi, katerih ni. Po dveh urah makadama se je pojavila prometnica M9 – popolnoma obnovljena, ekstremno široka in ravna cesta, ki pelje naravnost v dobrih 800 km oddaljeno Moskvo. Tipična federalna cesta ruskih prostranstev, na kateri so edini stik s civilizacijo postajališča z obcestnim restavracijami ter bencinskimi servisi. Naravna kulisa pa se seveda spreminja odvisno od same destinacije. Tako lahko dan ali dva voziš skozi same gozdove, puščavo, stepo, tundro, tajgo ali pa te spremljajo nepregledna polja černožjoma, zasejana s pšenico ali katero drugo poljščino. Tudi sam promet je običajno zelo skromen – kakšno vozilo ali dve v eni uri. No, to se v zelo kratkem času drastično spremeni s približevanjem mestom, kjer skoraj ni normalnega pretoka vozil, ampak obupni zastoji.

Ko sem počasi razmišljal o drugem ruskem dotakanju goriva, sta naju prehitela dva motorista. Z glasnim hupanjem in mahanjem sta pozdravljala ter pokazala, naj se zaustaviva na prvi črpalki. Ne glede na njuno povabilo sva bila prisiljena dotočiti gorivo. Samo srečanje na črpalki je izgledalo, kot da se poznamo vsaj dvajset let. Seveda nista mogla verjeti, da sva s takim avtomobilom in to popolnoma sama na tako dolgi poti. Čisto pa ju je šokirala najina končna destinacija. Nekako sem imel občutek, da nista ravno prepričana v vzdržljivost katrce, zato smo pod skoraj „obvezno“ morali izmenjati tel. številke, tako da bi nama nova res iskrena prijatelja Sergej in Borislav lahko pomagala, ne glede na najino oddaljenost od same

prestolnice. Po izmenjavi tel. številke je sledila podrobna in kratka obrazložitev. Skoraj vsi moto klubi v Rusiji imajo namreč dogovor – obvezo, da si pomagajo med sabo, zato je potreben samo telefonski klic in lokacija. Bila sva navdušena nad ponudbo, čeprav sem bil prepričan, da ne bova potrebovala pomoči. Sledila je skupinska fotografija in slovo.

Po polovici prevožene poti sva začela razmišljati o Moskvi. Letos ni bilo planirano zaustavljanje v prestolnici, ampak prav nasprotno – kako jo obvoziti v najkrajšem času. V zavedanju, da naju od Moskve čaka še 1300 km do Volgograda, kjer bo sledil prvi in edini dan počitka s pravo posteljo pred nadaljevanjem proti skrajnemu jugu Rusije. Ob razmišljanju o premagovanju Moskve sem opazil obcestno tablo (ki so sicer prava redkost) z imenom Gromovka. Seveda sem nemudoma zaustavil ter naredil nekaj fotografij, saj me je ime vasi ce takoj asociiralo na ... (upam, da ste našli odgovor).

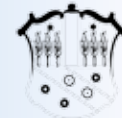
Dobrih 200 km pred Moskvo je ob dotakanju goriva pričelo deževati. Trdno sva se odločila, da ne glede na utrujenost in slabe vremenske pogoje glavno mesto na vsak način obvoziva še tisti dan. Tako nama mogoče uspe naslednji večer „zavzeti“ Volgograd (bivši Stalingrad oz. Caricino). Pozno popoldne sva se približala četrti obvoznici in potem se je vse skupaj dobesedno ustavilo. Zastoji so bili proti pričakovanju. Vzrok so gradbišča zaradi nadgradnje že tako kolosalnega MKAD-a. S poljšjo hitrostjo sva ob enih zjutraj obvozila četrtno cestnega obroča v dolžini dobrih 80 km, za kar sva potrebovala slabih pet ur. Tudi rezervoar za gorivo je bil skoraj čisto prazen. Med to „hitro“ vožnjo sva lepo v miru pojedla večerjo, ustavila avto na prvi črpalki ter kot ubita zaspala na prvih sedežih. Budilka se je oglasila ob štirih zjutraj. Po vojaško je sledilo umivanje zob, pitje prepotrebne kave in dotakanje goriva, sledil je zajtrk – kar v katrci. Za pol ure sva bila pripravljena na odhod. Najino dobro voljo je pokvarila navigacija. Do cilja tistega dne naju je ločilo 1119 km, prvi zavoj pa je sledil v levo po 430 km. Res spodbudno.

Neskončna polja in končno Volgograd

Po nekaj prevoženih kilometrih sem ugasnil navigacijo, razlog je bil povsem preprost. „Prepočasi“ je odštevala prevožene kilometre. Po nekaj urah normalne vožnje in ob polni dnevni svetlobi sva prispela med neskončna polja, kar je pomenilo vsaj osem ur gledanja pšenice. Promet se je spet zmanjšal, nova prometnica P-22 spet tipično rusko široka in ravna. Tako sva lahko potovala z odlično hitrostjo nekje med 85 in 95 km/uro. Ne glede na hitrost se je odštevanje kilometrov zdelo prepočasno. Okrog poldneva se je vreme v hipu izboljšalo. Dež je popolnoma prenehal in sonce je pričelo pripekati. Edino pšenična polja so sedaj postala zlato rumeno obsijana s soncem, drugo se ni spremenilo. Prišel je čas za kosilo. Naključno, mogoče bolj simbolično, sva izbrala dagestansko obcestno restavracijo, saj je letošnje potovanje zajemalo tudi republiko Dagestan in da počasi začneva doživljati tudi njihovo kulturo, kulinariko in običaje. Restavracija, ne starejša od dveh let, vse sterilno čisto, odlična hrana. Okusna juha ter krožnik riževih rezancev z mesom in zelenjavo. Edino obisk stranišča modernega turista (saj tu jih ni, mislim na Sončkov ali Kompasov paket »all inclusive«) vrže na ta zadnjo. Ampak to je del njihove kulture in moraš se sprijazniti. Je čisto preprosto, vzemi

Zapuščene vasi – vasi, ki jih ni.

Nadaljevanje s prejšnje strani

ali pusti. Na naslednjem bencinskem servisu sva dotočila gorivo in dobila tudi informacijo o dnevni temperaturi, v tistem trenutku je bilo 41 stopinj in prodajalka je ne preveč zaskrbljujoče dodala, da je ponavadi Volgograd vsaj še za 4 do 5 stopinj toplejši. Ni bilo preveč spodbudno, ampak ni naju preveč skrbelo, vozilo je vsaj do sedaj odlično delovalo, zaloge so bile polne. Čeprav se je najina utrujenost kar poznala, sva vztrajno (mogoče trmasto) nadaljevala, kajti misel na posteljo, predvsem na tuš, je toliko motivirajoča, da človeka dobesedno žene naprej. Nekako sva se le približala levemu bregu reke Don, kar je pomenilo, da se bo narava v trenutku spremenila. Zapeljala sva v stepto, pšenična polja so dobesedno izginila, za nadomestek so se pojavila širna polja s slastnimi lubenicami (rusko ar-buz). Tu in tam pa je iz suhe trave štrlel kak grm ali pritlikavo drevo, kar je pomenilo, da bova za približno tri ure prispela do cilja tistega

Kalmikija

dne. Vse je šlo naprej po načrtu, edino sonce se nama je prehitro „skrilo“. Plus tri ure časovne razlike je kar veliko v enem dnevu. Ne glede na vse sva ob 21.30 prispela v zelo prijeten mini hotel „Sedem kraljev“. Nekaj je bilo težav, ker sva bila kar tri dni prezgodnja glede na rezervacijo. Mislim, da sva iz čistega usmiljenja (mogoče podviga) dobila za nadomestek apartma v isti ceni. Ne vem, če se da razumeti, kaj pomeni postelja in kopalnica po štirih dneh skoraj neprekinjenega potovanja, dremanja – spanja v avtomobilu in pranja zob po bencinskih servisih. Za povprečnega človeka je to zelo težko razumljivo. Ampak to je sestavni del takega potovanja. Za nama je bilo dobrih 2.000 „evropskih“ kilometrov, malo manj „ruskih“, kar je pomenilo 4.000 km od načrtovanih 7.000 (seveda v eno stran). Tako nama je sedaj še ostalo stepsko puščavskih 3.000 km, ki bodo zelo vroči, saj se je temperatura v Volgogradu ponoči spustila samo na 35 stopinj plusa. Nahajava se v najbolj južnem krasnoarmenskem rajonu. Celotno mesto je razdeljeno na deset rajonov. Današnji Volgograd je bil ustanovljen v petnajstem stoletju pod imenom Caricino, saj ga je ustanovila ruska cesarica kot utrdbo s trgovskim mestom na reki Volgi. Njegova zgodovina in pomembna trgovska rečna pot pa sega še veliko nazaj. Sedanja dolžina mesta je 120 km, s širino borih deset kilometrov, ki leži na desnem bregu reke.

Budistična država Kalmikija

Vozilo se je v zelo kratkem času moralo posebno pripraviti za popolnoma drugačne pogoje potovanja. Zaloge so bile dopolnjene do maksimuma in tako sva se poslovila zgodaj zjutraj, od takrat še spečega mesta in že daleč od njega globoko v stepi doživela sončni vzhod, na poti proti republiki Kalmikiji.

Resnično privilegij za oči, občutek, da si na Tihem oceanu, saj nepregledna stepta brez enega drevesa ali grmička, ravna do horizonta, daje nekako pomirjajoč občutek, ne glede na zavedanje, da sva popolnoma sama v teh nepreglednih prostranstvih. Čez dobro uro sva prestopila zvezno republiško mejo Kalmikije v Ruski federaciji. Kalmiki so najbolj zahodna skupina Mongolov, katerih predniki so se leta 1607 iz Džungarije preselili v Rusijo. Leta 1630 so na severnem Kavkazu ustanovili Kalmiški kanat, ki je propadel 1724. leta. Večina Kalmikov sedaj živi v zvezni republiki na zahodni obali Kaspijskega morja – jezera, kjer so večinski narod. Kalmiki so tudi edini narod v Evropi, katerih nacionalna vera je budizem. Sprejeli so jo v zgodnjem 16. stoletju. Njihov budizem pripada tibetanski sekti gelupa (prava pot), ki se običajno prišteva k sekti rumenih klobukov. Pred sprejetjem budizma so živeli po načelih mongolskega šamanizma. Kalmiški jezik spada v vzhodno vejo mongolskih jezikov, ki ga je UNESCO leta 2010 razglasil za ogroženega. Zelo zanimiva je pisava, ki jo je razvil budistični menih Zaja Pandita, ki temelji na klasični pokončni mongolski pisavi.

Vožnja skozi stepto ni nikoli monotona, saj se številne črede goveda, kamel ali drugih udomačenih živali prosto pasejo ob samem robu prometnice in hitro se lahko zgodi, da nepričakovano prečkajo cesto. Tudi radovedni svizci kukajo iz trave. Temperatura se je dvignila krepko čez 40 plusa. Po dobrih šestih urah sva prispela v glavno mesto Elista (do leta 1957 se je imenovalo Stepnoj). Elista je tudi znano kot šahovsko mesto, saj se na vzhodu mesta nahaja olimpijska vas XXIII. šahovske olimpijade iz leta 1998. Sledil je ogled budističnega hrama pod imenom Zlata družina, v katerem je živel svoj čas tudi Dalaj Lama, ter templja Barkhan Bakshin, nato pa nadaljevanje po stepi. Prispela sva do prvega »naselja«, če ga lahko tako imenujem, saj so Kalmiki nomadi ter živijo tradicionalno v jurtah (šotorih). Kamele, ki so tovarne živali, so se v družbi krav in drobnice mirno pasle po od vročine ožgani travi. Prijazni domačini so nam pokazali tudi notranjost jurte, ki je kar precej velika (vsaj moj vtis je bil takšen). V jurti živi, mislim predvsem spi, na nekakšnem zložljivem »po-hištvo« cela družina. Zelo lepo je bilo kramljati s prijaznimi in zelo umirjenimi ljudmi popolnoma drugačne kulture in vrednot. Ampak morala sva nadaljevati v smeri Kaspijskega morja, natančneje do njegovih ostankov, starih nekaj milijonov let – slanih jezer.

V divjini step do Kaspijskega morja

Po najinem načrtu sva imela dovolj časa tudi za nabiranje soli in postavitev tabora za spanje v stepi ter seveda za pripravo večerje. Nekaj kilometrov izven naselja Yaskhul sva dojela, da se bo najin plan močno spremenil. V neznosni vročini se je na horizontu prikazal gromozanski temen oblak. Tudi katrcio je pričelo počasi zanašati zaradi močnega vetra. Prepričana, da se končno približuje dež ter vsaj malo osvežitve, sva nadaljevala z vožnjo, ampak ne za dolgo. Veter je postajal orkanski in namesto dežja se je približeval peščen nevihta. Nekaj kilometrov pred nama se je kot nekaj sto metrov visok plaz približeval peščen oblak. Postalo je zelo temno, saj se je sonce dobesedno skrilo v pesku. Čeprav je vozilo bilo pripravljeno za pesek, sva zaradi lastne varnosti iskala zaklonišče, ki sva ga našla na delovišču bencinskega servisa ob cesti. Delavci so nama svetovali, kje in kako naj parkirava v zavetrju ter nemudoma zapustiva vozilo. Seveda sva brez odvečnih vprašanj ubogala navodila domačinov.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Sklonili smo se v kovinski kontejner. Čez pol ure smo bili v popolni temi in slišali so se samo grozljivi sunki vetra, ki nosi in lomi vse, kar ni bilo trdno pritrjeno. Zelo nelagodni občutki z upanjem, da bo vozilo ostalo na mestu in brez poškodb. Na najino srečo taki naravni pojavi ne trajajo preveč dolgo, čeprav je občutek takrat bil popolnoma drugačen. Čez dobro uro sva lahko nadaljevala pot v slabi vidljivosti, saj so se drobceni deli peska še zmeraj zadrževali v zraku. Tudi med zobmi je med pogovorom neprijetno škripalo. Počasi sva premagovala kilometre, je pa res, da je tudi temperatura malo padla, saj sonce še ni moglo prebiti peska v atmosferi. Z nekajurno zamudo sva prispela do velikih slanih jezer, ki se razprostirajo približno tristo kilometrov pred sedanjo obalo Kaspijskega jezera – morja. Dan se je počasi iztekal, zato sva hitro izkoristila čas za fotografiranje in nabiranje soli ter kratek sprehod po ostankih morja. »Jezera« so normalno prehodna, saj so brez morske vode, sol je samo vlažna. Hitro sva poiskala prostor za nočitev z večerjo v stepi. Ponoči se je kar neprijetno ohladilo. Ko se je popolnoma stemnilo, so se v daljavi pričeli oglašati kojoti, kar je bil dokaz, da je stepla ne glede na surove pogoje bogata tudi z živalmi. Kljub neprijetnemu zavijanju sva trdno zaspala. Zjutraj naju je prebudilo žgoče sonce, saj sva očitno zaradi utrujenosti predolgo spala. Sledila je ekspresna kontrola vozila in zajtrk. Zapeljala sva proti puščavi po improviziranih poteh. Pred nama je bilo približno sto kilometrov do peščene puščave. Katra je počasi in vztrajno premagovala kolotečne poti. Za to razdaljo je bilo načrtovanih pet ur vožnje, zelo hitro sva dojela, da bo sama pot

trajala nekaj ur več. Vožnja je bila zelo zahtevna, predvsem zaradi ponekod zelo globokih kolesnic, ki so bile napolnjene s peskom, in nekajkrat sva skoraj obtičala. Vztrajnost je običajno nagrajena z uspehom, tako se je nama tudi vse na koncu obrestovalo. Končno sva prispela do postojanke. Mogoče ne preveč vesela, kajti dobro sva se zavedala, da nama zdaj grozi dejstvo, da na ruskem jugu živijo tri vrste strupenih kač, ker pa oba občutiva odpor do teh plazilcev, sva končno zbrala korajžo ter izstopila. Prvi koraki so bili preudarni. No, sčasoma se prilagodiš pravilom, ki jih narekuje narava. V vozilu sva se pripravila za raziskovanje puščave ...

(Nadaljevanje prihodnjič ...)

Prvi koraki po puščavi

Simona Sakelšek, Krajevna knjižnica Središče ob Dravi

Jesenske dogodivščine v knjižnici

Poletni dnevi se poslavljajo, na vrata trka jesen in z njo v osrednji knjižnici povečujemo ponudbo novo izdanih knjig kot tudi knjižničnih prireditev. Deževni jesenski dnevi so kot nalašč primerni za preživljanje časa ob dobri knjigi, obiska literarnega večera ali drugega knjižničnega dogodka z zanimivim gostom. V mesecu oktobru se nam bo pridružila novinarka, avtorica, dolgoletna dopisnica iz Italije, voditeljica TV-Dnevnik, Odmevov in zunanje politične oddaje Globus, katere je tudi urednica, Mojca Širok. Predstavila nam bo svoj kriminalni roman Pogodba. V goste prihaja še eden izmed najbolj prepoznavnih slovenskih piscev kriminalk, ki ustvarja pod imenom Avgust Demšar.

V **Krajevni knjižnici Središče** pripravljamo potopisna večera, in sicer domačina Samo Žerjav in Anja Lukner bosta v petek, 26. oktobra 2018, ob 18. uri predstavila zasanjano deželo sredi Karibov – Kubo, ki sta jo obiskala avgusta letos. V sredini meseca novembra bomo z domačinom Bojanom Borkom, ki trenutno živi na Primorskem, odpotovali v deželo jugovzhodne Azije – Indijo.

Najmlajše knjižne molje vabimo na pravljичne urice, ki bodo drugo sredo v mesecu ob 17. uri. Prav tako v knjižnici spodbujamo družinsko branje, saj izvajamo projekt družinskega branja – Bralni nahrbtnik. V vsakem nahrbtniku so tri slikanice, poučna knjiga, bralni dnevnik in plišasta igrača. Za starše je priložena knjiga z različnih področij. Nahrbtnik imate lahko izposojen 21 dni, v tem času

boste lahko skupaj z otrokom prebirali slikanice, gledali ilustracije, se poigrali s plišasto igračo. V bralni dnevnik lahko narišete prizor iz slikanice, nalepite fotografije, zapišete doživetja in vtise ... skratka prepustite se domišljiji ob preživljanju prijetnih uric v času, ko je bil bralni nahrbtnik pri vas doma. Otroci od 3. do 8. leta lahko rešujejo nagradno knjižno uganko, ki jo pripravimo vsak mesec. Vsebinska uganke se navezuje na znana otroška dela, literarne junake, na pomembne obletnice ...

Odrasle bralce vabimo k sodelovanju v projektu Bralna značka za odrasle, katere tematika je letos povezana z gledališčem; najmlajše pa bi spomnili, da naj ne pozabijo na Pikino bralno značko, saj je Pikine bralne beležke potrebno oddati do konca septembra.

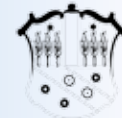
Podrobnosti o vseh dogodkih bodo objavljene na spletni strani <http://www.orm.sik.si/>, v lokalnih medijih, spremljajte nas tudi na našem Facebook profilu.

Knjižničarji priporočamo jesensko branje:

Leposlovje (za odrasle)

- Läckberg, Camilla: **Čarovnica**; kriminalni roman (V ospredju je umor 4-letne deklice, ki jo najdejo v bajerju v bližnjem gozdu, vse skupaj pa grozljivo spominja na umor deklice pred natanko tridesetimi leti.), Učila, 2018.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

- Pollard, Helen: **Dvorišče vrtnic**; ljubezenski roman (Ko Emmy Jamieson prispe v La Cour des Roses – Dvorišče vrtnic, čudovit francoski penzion, komaj čaka na dva sproščujoča tedna, ki jih bo tam preživila s svojim fantom Nathanom. Ampak ...), Hiša knjig, 2018.
- Berlin, Lucia: **Priročnik za čistilke**; kratke zgodbe (43 napol avtobiografskih zgodb, nastalih v razponu tridesetih let – zlasti med 1960 in 1980 – sestavljajo subtilne urbane portrete iz življenja delavskega razreda.), Cankarjeva založba, 2018.
- Demšar, Avgust: **Otok**; kriminalni roman o štirih parih, ki v idilični kamniti vili na samotnem otoku preživljajo dopust. Ko se sonce spusti za borovce, osamljen galeb zlovešče zakraka nad obzorjem, morje pa naplavi truplo; Pivec, 2018.
- 5. Bußmann, Nina: **Poletne počitnice**; roman (Učitelj matematike, fizike in geografije, profesor Schramm, je na dolgih počitnicah, saj so ga suspendirali. Roman se bere kot psihološka kriminalka.), Cankarjeva založba, 2018.
- **Mariborske osebnosti** (Pričujoča besedila biografskih študij skušajo odpreti pogled na bolj ali manj pozabljene ljudi, ki so se rodili v Mariboru ali so v njem ustvarjali, nekateri vse življenje, drugim pa je bilo mesto le ena od življenjskih postaj.), ZRC SAZU, 2018.
- Morris, Heather: **Tetovator iz Auschwitza** (Temelji na ganljivi resnični zgodbi Laleta in Gite Sokolov, dveh slovaških Judov, ki sta preživela Auschwitz-Birkenau in si nazadnje ustvarila dom v Avstraliji.), Hiša knjig, 2018.
- Heath, Chris: **Robbie Williams: odkrito** (biografija enega največjih pop zvezdnikov sveta), Učila, 2018.
- Golob, Tadej: **Nespodobni odvetnik** (biografija dr. Petra Čeferina enega izmed najprepoznavnejših odvetnikov v Sloveniji), Didakta, 2018.

(za mladino)

- Crossan, Sarah: **Zavetje vode**; mladinski roman (Kasienka in njena mama s Poljskega v Anglijo pripotujeta samo z enim kovčkom in vrečo perila. Kasienka je zbegana in žalostna, njena mama pa ima strto srce, saj se je sem odpravila iskat izginulega moža. Kasienka s težavo navezuje stike, na novi šoli se ne počuti sprejeto...), Mladinska knjiga, 2018.
- Green, John: **Neskončen stolp želv**, mladinski roman (Šestnajstletna Aza nima namena raziskovati skrivnostne smrti milijarderja Russlla Picketta, a v igri je nagrada v vrednosti sto tisoč dolarjev in njena najboljša, neustrašna prijateljica Daisy si želi rešiti primer.), Mladinska knjiga, 2018.

(za otroke)

- Štefan, Anja: **Škratovske oči** (Avtorica je pripravila nove pesmice, primerne za vsak letni čas.), Mladinska knjiga, 2018.
- Brulec, Meta: **Kroki in prijatelji** (Kroki ima rojstni dan, a zdi se, kot da so njegovi prijatelji pozabili na to. Že se dan preveša v večer, ko Krokija prijatelji razveselijo s ...), Mladinska knjiga, 2018.
- Zagorski, Cvetko: **Pika** (Nova knjiga v zbirki Knjižnica Čebelica pri naša prisrčne kratke zgodbe o deklici Piki in njenih dogodivščinah.), Mladinska knjiga, 2018.
- Donaldson, Julia: **Palčič** (Zabavna pripoved o Palčiču, ki ga pes odnese stran od družinskega drevesa.), Mladinska knjiga, 2018.
- Manček, Marjan: **Mančkarada** (zgodbe, pesmice in stripi).
- Podgoršek, Mojceja: **Veliki Slovenci** (Zgodbe o posameznikih, ki so povzdignili slovenski narod na področju kulture, umetnosti in znanja.), Epistola, 2018.

Dragi bralci, vabljeni.

Lokalna energetska agentura (LEA) Spodnje Podravje

Energetska in okoljska učinkovitost turističnih destinacij – ENETUR

PROGRAM
RAZVOJA
PODEŽELJA

Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja: Evropa investira v podeželje

LAS UE Ormož

Projekt ENETUR je bil prijavljen na 1. javni poziv EKSRP LAS UE Ormož z dne 21. 12. 2016 in kasneje tudi odobren s strani Agencije Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja. Projekt je namenjen vsem, ki se že ali se še imate namen ukvarjati s turizmom.

Nastanitvene kapacitete na območju turistične destinacije Jeruzalem Slovenija se že in se še bodo soočale s pomenom prijaznega odnosa do okolja, ki pripomore k dvigu konkurenčnosti destinacije. Uporaba okolju prijaznih metod čiščenja komunalne odpadne vode na področjih brez centralne kanalizacije, učinkovitost raba energije (URE), raba obnovljivih virov energije (OVE), izkoriščanje domačih energijskih virov in sonaravna obnova objektov kulturne dediščine lahko bistveno obogatijo turistično ponudbo,

Energetska in okoljska učinkovitost turističnih destinacij - ENETUR

saj takšne destinacije dokazano privabljajo v povezavi z drugimi zanimivimi turističnimi produkti tudi okoljsko osveščene turiste. Pomembno je, da turistične destinacije z osveščenimi prebivalci in investitorji višajo energetska in okoljska učinkovitost z energetske obnove svojih objektov z upoštevanjem ohranitve objektov v čim bolj izvorni obliki, če so ali niso zaščiteni kot kulturna dediščina, uvajanjem OVE na vseh področjih, kot so ogrevanje, priprava hrane, proizvodnja električne energije, ogrevanje bazenov ipd. in s sonaravnim čiščenjem svoje odpadne vode. Z vključevanjem modernih tehnologij, kot so eko remediacije, net metering, je dodatno mogoče znatno znižati stroške električne energije in emisije toplogrednih plinov. Partnerji projekta ENETUR, ki smo LEA Spodnje Podravje, Občina Ormož in IZER – Inštitut za promocijo in uvajanje sonaravnih metod varovanja okolja, smo izvedli nabor obstoječih in potencialnih turističnih objektov na področju občin, vključenih v projekt, in sicer občin Ormož, Središče ob Dravi in Sveti Tomaž. Vzpostavljamo individualno in po potrebi tudi skupinsko

Nadaljevanje s prejšnje strani

energetsko in okoljsko svetovanje (potencialnim) lastnikom in (potencialnim) najemnikom turističnih objektov za povečanje energetske učinkovitosti, možnosti integracije obnovljivih virov energije s ciljem znižanja energetskih stroškov, vzpodbujanja eko remediacij in s tem približevanja načelom sonaravnega turizma. Posebej vključujemo tudi možnost povečevanja energetskih obnov obstoječih kulturno zaščiteneh stavb, saj v projektni skupini sodelujejo tudi strokovnjaki Zavoda za varstvo kulturne dediščine in izkušeni strokovnjaki s področja razvoja turističnih destinacij. Povezali smo se z lastniki ter najemniki stavb in izvedli skupno delavnico, trenutno pa izvajamo individualno svetovanje, ki zajema ogled objektov, proučitev obstoječe dokumentacije, infrastrukture, možnosti znižanja rabe energije z energetsko obnovo ovoj stavb, možnost integracije obnovljivih virov energije (lesne biomase, fotovoltaike, proizvodnje električne energije iz vetra, izrabe solarne sončne energije ter integriranih sistemov energetske samozadostnosti, net metering ipd.).

Prav tako vključujemo svetovanje o možnostih vgradnje malih čistilnih naprav – rastlinskih čistilnih naprav (t.i. eko remediacij). Skupaj z investitorji bomo izdelali demonstracijski energetski investicijski projekt kot študijo izvedljivosti in pripravili vlogo za sofinanciranje iz različnih virov. Prav tako bomo izdelali en vzorčni projekt rastlinske čistilne naprave, ki ga bo možno takoj implementirati, saj za takšen objekt gradbeno dovoljenje ni potrebno. S strokovnjaki s področja turizma bomo potencialnim investitorjem približali primere dobrih praks, sonaravno usmerjenih in urejenih destinacij doma in v tujini. Če se vam postavljajo vprašanja, kot so, ali bi vašo turistično destinacijo želeli energetsko in okoljsko obnoviti in posodobiti, bi radi obdržali izvorno obliko stavb kot krajevno arhitekturno posebnost, bi želeli za to prejeti finančna sredstva, ali se že oz. se še nameravate ukvarjati s turizmom, nas kontaktirajte in vprašajte ali pa se enostavno oglasite pri nas v pisarni na Prešernovi ulici 18 na Ptuju ali pa nas pokličite na telefonsko številko 05 99 74 658.

Samo Žerjav

Prosto po Prešernu o Dravi

Vzamem brisačo, dam v nahrbtnik vodo, telefon pa knjigo, ki jo berem že pol leta, sedem na kolo in jo pičim na »obrški špic«, verjetno najlepšo dravsko plažo pri nas. Pravijo, če knjigo tako dolgo bereš, je bolje, da se ne mučiš in jo enostavno odložiš. Ampak vztrajam. Indijansko poletje, pozen september, buče so že zdavnaj olje postale, koruzna polja počasi jemlje silaža, jaz pa se peljem k Dravi – kopat. Postavim kolo ob topol, pogledam na telefon, odprem elektronsko pošto, »prečekiram«, ali bo, sodeč po opozorilih, ki so stara že nekaj dni, šel mogoče še kakšen članek skozi. V nahrbtniku imam manjšo beležko, odločen sem namreč, da napišem nekaj misli o letošnji dravski kopalni sezoni. Upam, da se me tudi tokrat moji sotrpini v uredništvu usmilijo. Moram se zresniti glede rokov, si rečem. Recimo.

»Stari, pa to je bulano,« se spomnim besed znanca iz Ljubljane, ki jih je izrekel par sekund za tem, ko so ga kolegi, domačini, prepričali, da se je prvič v življenju vrgel v bistre brzice naše lepote. »Kako to, da tu ni skoraj nikogar? Kje so ljudje? Pa tu je lepo za znoret,« so bile njegove besede. Enkrat avgusta je bilo, ko na »trikotniku« na Grabah zagledam skupino kakšnih ducat kolesarjev, ki so se vidno utrujeni posedli na klopi v senco lip. Kakšno minuto zatem pripelje kombi, ki jih očitno spremlja na poti, z madžarsko registracijo, preberem napis na bočni strani – ekipa kolesari iz Veszprema (blizu Blatnega jezera) preko Slovenije do Rima. Pogumno! Stopim ven, delam se, kot bi temu rekli, »malo norega« in jih ogovorim. Njihova pot je versko obarvana, obisk Rima jim predstavlja motivacijo, lahko bi celo rekli nagrado. Povejo mi, da kolesarijo po Dravski kolesarski poti. Zunaj je 35 stopinj in ni druge, kot da jih povabim na kopanje. »Pet minut od tu, še manj, reko imamo, voda je čista, osvežili se boste!« Sprva so naši sosede malo skeptični, ampak iz vljudnosti privolijo. Še sreča, da je bilo tisti dan malo vetrovno, saj to pomeni, da obadov in komarjev praktično ni. V vodo so se

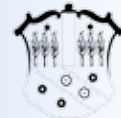
vrgli vsi, mlajši v nekaj sekundah, starejši izberejo bolj previden pristop. Ostali so kakšno uro, malo se jim je mudilo, prespali so namreč pri župniku Janku v Veliki Nedelji. Še fotografirati sem jih utegnil. Ne zvebiš vsak dan 12 Madžarov k Dravi!

Za dopust v naših vinorodnih gričih se je odločila mlada nemška družina. Povedo, da so iskali osvežitev. Prvi dan so jih poslali v bližnje terme, naslednjih šest dni so prihajali na »Grablensko«. Zaupali so mi, da so enostavno pogledali na splet, razbrali nekaj zanimivih prodnatih plaž iz satelitskih posnetkov našega območja, si označili navigacijo in – evo jih. Pa še kar nekaj je takšnih in drugačnih letošnjih poletnih dravskih štorij, ki pričajo o tem, da, to zdaj že lahko rečem, »ludski ljudi« bolj cenijo ta naš glavni turistični adut kot mi sami. Evo, letos sem »doleh«, če zgolj za ščepec karikiram, srečal več ljudi iz Pušencev kot iz Središča. Saj bazeni na domačem dvorišču so čisto v redu, pa v toplice je tudi kdaj treba, a lepo vas prosim, dragi občani, pa mi sploh ne vemo, kaj se nam ponuja praktično pred nosom ... Dobro, razumem, starši, ki se nikoli niso v Dravi kopali, tudi

Madžarska kolesarska odprava

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

svojih otrok povečini ne bodo peljali tja (čast izjemam!), ampak tisti, ki ste, da vas malo spomnim, celo svojo mladost preživeli ob in v Dravi, da svojih otrok ne pripeljete vsaj do prve vode, tega pa res ne bom nikoli razumel. Ne bom dolgozevil, že dolgo časa dobro vemo, da so naši otroci dosti premalo v naravi, pa da smo jim preveč za petami, pa da jih zaradi klopov več ne pustimo v gozd, pa da zaradi čebel ne pustimo več, da hodijo bos, ampak lepo vas prosim – zresimo se malo.

Krajinski park, če bo kdaj zaživel na papirju, ne bo izboljšal naše prevladujoče distance do reke, številne nove table tudi ne; nehajmo se samo površinsko kititi z našo Dravo; približajmo jo našim potomcem, to je vendarle naša dolžnost. Ker drugače ... se nam slabo piše.

Stanka Horvat, DTV Partizan Središče ob Dravi

Kolesarjenje v Varaždin na Špancirfest

Tudi letos smo se člani DTV Partizan odpravili s kolesi na varaždinski Špancirfest. Tokrat nas je bilo rekordnih 50 kolesarjev vseh starosti. V društvu smo zelo veseli, da je bil odziv tako dober. Prihajajoče jesenske dni boste imeli verjetno veliko dela na njivah, vrtovih, vinogradih, z nabiranjem gob ... Potem pa se spet vidimo od 2. novembra naprej v telovadnici – na rekreaciji. Urnik bomo pravočasno objavili.

Tudi letos pride Miklavž

Sveti Miklavž bo tudi letos sodeloval z obreškimi folkloriki. Najel nas je, da 5. decembra zvečer v njegovem imenu raznosimo darila pridnim otrokom v naši občini. Do decembra ni več daleč in Sredica pred decembrom ne bo izšla, zato vas obveščamo, da bomo začeli zbirati naročila za obisk Miklavža na domu v drugi polovici novembra. Prosimo, pišite SMS-sporočilo na številko 041 95 10 95.

Folklorna skupina Obrež

Jure Kolarič, Nogometni klub Središče ob Dravi

Na Tratah spet živahno

Nogometni klub Središče je v lanskem letu praznoval 40 let delovanja. V tem času je zagotavljal pogoje za športno udejstvovanje mnogim otrokom, mladostnikom in odraslim športnikom. Prav tako je bilo v delovanje kluba in izgradnjo infrastrukture vloženih nešteto ur prostovoljnega dela posameznikov. Kot predsednik sedanjega vodstva kluba se vsem predhodnikom zahvaljujem za opravljeno delo.

Iz zgodovine delovanja kluba vemo, da je klub tako na športnem kakor tudi vodstvenem področju dosegal vzpone in padce, vendar je kljub vsem preprekam uspel nenehno zagotavljati dobre pogoje za trening in športni razvoj mladih. Neskromno lahko napišem, da je nogometni klub edina športna organizacija v občini, ki mladim ponuja možnost aktivnega treninga in športnega udejstvovanja tudi v tekmovalni obliki. Dobro delovanje takšnega kluba zahteva več aktivnih posameznikov, ki so pripravljeni del svojega prostega časa dati za družbeno korist in razvoj kraja. Na splošno ugotavljam, da je na našem območju vedno manj ljudi, ki so pripravljeni aktivno delovati v različnih društvih, in prepričan sem, da bi se marsikateri predsednik društva strinjal s to trditvijo.

Glede na to, da se je pred kratkim pričelo novo tekmovalno obdobje, se mi zdi prav, da napišem nekaj vrstic o trenutnem stanju v klubu. Čeprav nerad razglabljam o stvareh, ki so mimo in na katere več ne moremo vplivati, moram priznati, da je bil spomladanski del sezone eden izmed najslabših v zgodovini kluba, vsaj kar se tiče rezultatov članske ekipe. Vendar kljub neuspehom nis-

mo obupali, temveč smo se v vodstvu odločili, da nastalo situacijo izkoristimo za korenitejšo spremembo. Tako je člansko moštvo po koncu sezone zapustilo kar osem igralcev in slišale so se že govorice, ali bomo sploh uspeli sestaviti ekipo za začetek prvenstva. Osnovno vodilo pri sestavljanju članske ekipe je bilo, da skušamo nazaj privabiti čim več igralcev iz »domačega« okolja, saj je bil ravno to v preteklosti največji očitak, da ni domačih igralcev. Danes lahko z veseljem povem, da smo bili pri tem zelo uspešni, saj vsi igralci prihajajo iz bližnje okolice. Ker je člansko moštvo sestavljeno na novo, z veliko mladimi igralci, ki nimajo še veliko izkušenj z igranjem v članski konkurenci, smo želeli neizkušenost igralskega kadra kompenzirati s kvalitetnim trenerjem z veliko izkušnjami, ki bo znal svoje znanje in izkušnje prenesti na igralce. Zato smo kot trenerja angažirali strokovnjaka iz Nedelišča, g. Kreša Žnidariča, ki je pred slabimi tridesetimi leti že nosil središki dres v takratnih »zlatih časih« v 2. republiški ligi, kasneje pa je bil več let igralec Medžimurja v 2. hrvaški ligi. Zaenkrat se je pokazalo, da je bila odločitev pravilna, saj so se trener in igralci zelo dobro ujeli in tudi prve tekme so pokazale, da imamo konkurenčno ekipo, ki ima veliko potenciala in bo s časom samo napredovala. Potrebno je samo malo podpore in potrpežljivosti.

Čeprav je člansko moštvo ogledalo kluba, o katerem se običajno največ razpravlja, pa ne smemo pozabiti, da v nogometnem klubu trenutno aktivno trenira več kot 40 otrok, starih med 5 in 15 let. V različnih starostnih selekcijah se trenira dvakrat tedensko

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

pod vodstvom naših trenerjev, ob koncih tedna pa se odigrava prvenstvene tekme. Čeprav se vedno poudarja, da pri mlajših ekipah rezultati ne smejo biti na prvem mestu, pa lahko rečem, da kljub manjši »bazi« otrok dosegamo dobre rezultate.

Eden izmed osnovnih namenov nogometnega kluba je, da mladim ponuja možnost aktivnega preživljanja prostega časa in s tem povezan telesni razvoj. Prav tako se z udejstvovanjem pri športu razvije marsikatera lastnost, ki vpliva na osebnostni razvoj mladih. Zagotovo vsak otrok, ki prične trenirati nogomet, ne bo oblekel dresa članske ekipe, vendar je namen kluba dosežen, če bo otrok v klubu spoznal najboljšega prijatelja, se bo znal razve-

seliti gola, bo spoznal da so v življenju tudi porazi, se naučil reda in discipline, timske igre, odgovornosti do prijateljev itd.

Rad bi poudaril, da nogometni klub ni samo zmaga ali poraz članske ekipe, ampak so tudi otroci, ki vsak dan preganjajo žogo na Tratah, so starši, ki vozijo na treninge in tekme, so navijači, ki spodbujajo ekipe, so ljudje, ki skrbijo za urejenost športnega parka in smo na koncu tudi mi, ki vodimo klub in smo pripravljeni del svojega prostega časa vložiti v delovanje kluba.

Ob koncu bi vas želel povabiti, da nam podporo izkažete z ogle-dom katere izmed tekem.

Športni pozdrav!

U9

Sezona 2018/2019 – člani – preostale tekme v letu 2018:

- 30. 9. – 6. krog: Gorišnica : SREDIŠČE
- 6. 10. – 7. krog: SREDIŠČE : Boč Poljčane
- 14. 10. – 8. krog: Dornava : SREDIŠČE
- 20. 10. – 9. krog: SREDIŠČE : Zavrč
- 27. 10. – 10. krog: SREDIŠČE : Grajena
- 3. 11. – 11. krog: Podlehnik : SREDIŠČE
- 10. 11. – 12. krog: SREDIŠČE : Leskovec

Vabljeni!

Vaš NK Središče

Občina Središče ob Dravi objavlja
**POVABILO K LIKOVNEMU
USTVARJANJU IN SODELOVANJU**

V okviru prejšnjega likovnega ustvarjanja, ki je bilo objavljeno v junjski izdaji Sredice, smo prejeli štiri risbice na temo počitnic, ki so jih narisali trije učenci OŠ Središče ob Dravi. Vsi trije sodelujoči bodo prejeli praktične nagrade (šolske potrebščine). Nagrade lahko dvignejo na Občini Središče ob Dravi, Trg talcev 4. Praktične nagrade tokrat prejmejo: Teja Kacjan, Ula Raušl in Lan Raušl. Čestitke!

Naše mlade bralce pa tokrat vabimo, da narišejo risbice na temo:

»BOŽIČNO-NOVOLETNI PRAZNIKI«. Risbice pošljite na naslov Občine Središče ob Dravi do 10. 12. 2018. Najlepše tri slike bodo objavljene v decembrski številki Sredice. Nagrajenci bodo prejeli praktične nagrade, vsi ostali sodelujoči pa bodo prejeli tolažilne nagrade. Ne pozabite pripisati svojih podatkov.

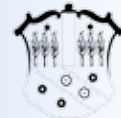
Avtorica izdelka: Ula Raušl

Avtor izdelka: Lan Raušl

Avtorica izdelka: Teja Kacjan

KOLEDAR PRIREDITEV NAŠIH DRUŠTEV

OKTOBER–DECEMBER 2018

OKTOBER

26. 10. 2018 **DAN GASILCA GZ SREDIŠČE OB DRAVI**
Kulturni dom Sokolana ob 18. uri (GZ Središče ob Dravi in PGD Središče ob Dravi)

26. 10. 2018 **POTOPIŠNI VEČER: KUBA**
Krajevna knjižnica Središče ob 18. uri

NOVEMBER

17. 11. 2018 **MARTINOV KONCERT**
Kulturni dom Sokolana ob 19. uri (Godba na pihala Središče ob Dravi)

Ni še točnega termina* **IZDELOVANJE ADVENTNIH VENČKOV**
(PGD Središče ob Dravi)

DECEMBER

26. 12. 2018 **BOŽIČNO-NOVOLETNI KONCERT**
(Godba na pihala Središče ob Dravi)

*Informacije o vseh prireditvah, kakor tudi nepopolne in spremenjene podatke o prireditvah, lahko redno spremljate na spletni strani Občine Središče ob Dravi.

FRIZERSKI SALON SANDRA

Moško, žensko, otroško striženje,
barvanje, prameni, trajne,...

NAROČILA:
041 / 873 – 311

DELOVNI ČAS:
PON - PET: 8:00-19:00
SOBOTA: 7:00 - 12:00
NEDELJA in PRAZNIKI: ZAPRTO

FRIZERSKI SALON SANDRA
Aleksandra Žerjav s.p.
Partizanska ulica 2a
2277 Središče ob Dravi

LA BIOSTHETIQUE®
PARIS

ORTRADE d.o.o.
Podjetje za proizvodnjo, trgovino in storitve

podružnica:
KUHINJA CARRERA
Ljutomerska cesta 38A, 2270 Ormož
www.ortrade.si

ORTRADE d.o.o.
Podjetje za proizvodnjo, trgovino in storitve

podružnica: **ORPLAST SREDIŠČE OB DRAVI**
Partizanska ulica 12a
2277 SREDIŠČE OB DRAVI
www.ortrade.si

- 3 KUHANJE MALIC
- 3 PRIPRAVA MENIJEV ZA SKUPINE, PRIPRAVA SLAVNOSTNIH MENIJEV
- 3 **CATERING** – ZA VSE VRSTE DOGODKOV IN ZABAV (poskrbimo za vse...od opreme...do pogostitve...):

ROJSTNI DNEVI

KRST, OBHAJILLO, BIRME, POROKE

PIKNIKI

ZAKLJUČKI DRUŽB

ŠPORTNE PRIREDITVE

KULTURNI DOGODKI

OSTALA PRAZNOVANJA

- 3 **MOŽNOST DOGOVORA VSAKODNEVNE DOSTAVE MALIC NA DOM ZA OBČANE**

KONTAKT: 051 304 380 / 02 74 00 142 E-mail: ortrade@amis.net

Proizvodnja brizganih izdelkov iz plastičnih mas:

Lončki, posodice, vedra, pladnji, škatle s pokrovi različnih barv in velikosti, namenjene tudi shranjevanju hrane in živil (zaseka, mast, pecivo, začimbe...), muhotepec, odpiralec plastenk, sponke za paradižnik, zapiralka alu pokrovov, Ikebane, idr.

PROIZVODNJA PREOSTALIH BRIZGANIH IZDELKOV IZ PLASTIČNIH MAS PO DOGOVORU IN NAROČILU

KONTAKT: 041 960 711 / 051 304 380

AVTO CIPI AGRO
ALMIR HAMZIĆ S.P.
PARTIZANSKA ULICA 12 D
2277 SREDIŠČE OB DRAVI
AVTO.CIPI.SP@GMAIL.COM
GSM: 031 829 209

**PRODAJA IN ODKUP
AVTOMOBILOV**

FANTASTIČNA PONUDDA
F AGRASTIČNA CENA

VSE PONUDBO NAJDETE NA:
[HTTPS://WWW.FACEBOOK.COM/AVTO-CIPI-AGRO-1184154811721496/](https://www.facebook.com/AVTO-CIPI-AGRO-1184154811721496/)

AKCIJA:

- KOSILNICE (ŽE OD 188,93€)
- KLIME (ŽE OD 410€)
- IGRAČE (FISCHER, BIG, BRUDER, KLEIN, SMOBY...), POGANJALČKI, DIDAKTIČNE IGRAČE

PRI NAS NAJDETE:

- PRIKLJUČKE
- AKU IN ELEKTRIČNA ORODJA
- BARVE, LAKI
- VSE ZA VINOGRAD
- VSE ZA VRT (ORODJE, OGRAJE, GNOJILA, KORITA, LONCI)
- VSE ZA DOM IN DELAVNICO

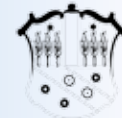
ATBiro

ATBiro, projektiranje in inženiring, Boštjan ZOREC, s.p., Godeninci 2/a, SI-2277 SREDIŠČE OB DRAVI,
tel: 031/379-485; www.atbiro-projektiranje.si; atbiro.projektiranje@gmail.com

**IZDELAVA VSEH VRST PROJEKTNE
DOKUMENTACIJE ZA NOVOGRADNJE,
PRIZIDAVE, NADZIDAVE, RUŠITVE IN
LEGALIZACIJE VSEH VRST OBJEKTOV.**

Pokličite nas, pošljite povpraševanje na elektronski naslov ali pa obiščite našo spletno stran in se prepričajte o naših referencah s področja izdelave vseh vrst projektne dokumentacije.

Kvalitetno in hitro izdelamo vse vrste projektne dokumentacije, izvajamo gradbeni nadzor, ter NE ZARAČUNAVAMO dodatnih svetovalnih storitev, glede arhitekturne zasnove oz. ostalih primerov svetovanja.

UREJANJE ZELENIH POVRŠIN IN OKOLICE

Košnja zelenic, urejanje vrtov, gred, skalnjakov

Sajenje dreves, živih mej in drugih rastlin

Obrezovanje živih mej

Prekopavanje vrtov

Sanacija zelenice

Čiščenje manjših zasneženih površin

Mitja Bogdan s.p. 051 226 291 mitja.bogdan@gmail.com

Geo - Teh Toni Jelovica s.p.
SVETOVANJE NA PODROČJU GEODEZIJE IN GRADNENŠTVA
Tel.: 041 443 140
E-mail: geo-teh1@siol.net

INŽENIRING ZA PODROČJE GRADBENIH IN DRUGIH UPRAVNIH STORITEV

PROJEKTIRANJE
hiš
poslovnih stavb
gospodar. poslopij
komunalnih objektov

GEODETSKE STORITVE
ureditve mej
parcelacije
evidentiranje stavb
geodetski načrti
zakoličbe
evidentiranje GJI
izravnava meje

NEPREMIČNINE
posredovanje nakup-prodaja
izdelava energetskih izkaznic

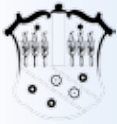
KJE
V r a z o v a u l. 12, 2270 Ormož
(v bližini stavbe ljudske univerze)

Kmetija POŽGAN BUBEK

Razsek in predelava mesa in mesnih izdelkov

RENATA POŽGAN BUBEK
Godeninci 36, 2277 Središče ob Dravi
nosilka dopolnilne dejavnosti na kmetiji
mobi: 031 523 691
e-mail: renata.pozgan.bubek@siol.net

Frizerski Studio *Moni*

Žensko, moško in
otroško striženje
Barvanje las in pramenov
Fen-frizure in
svečane pričeske
Trajne in vodne
ondulacije
Ličenje s kozmetiko
CARLO BAY

Monika Kocuvan, s.p.

Šolska ul. 21, Središče ob Dravi
041/880 174, 02/719 01 24

E-mail: friz.studio.moni@gmail.com

kemøn
ITALIAN HAIR FASHION

Hvala za vaše zaupanje in se priporočamo.

www.frizerski-studio-moni.si

RAČUNOVODSTVO

LEKTORIRANJE
vseh vrst besedil

PREVAJANJE
(nemščina, angleščina)

Bostjan Kranjčec, s. p. | bostjan.kranjec@gmail.com | 031 439 507

Slaščičarna in okrepčevalnica

»Pri Rupertu«

Slovenska c.53, 2277 Središče ob Dravi
www.slascicarna-rupert.si

Aleksandra Ozmec, s. p.

telefon: 02 71 90 593

prenosni telefon: 031 59 94 30

e-naslov: slascicarnarupert@gmail.com

ROBERT JAKL s.p.
IZDELOVANJE KOVINSKIH IZDELKOV
Modrinjakova ulica 4
SI-2277 Središče ob Dravi
Tel.: +386(0) 271 91 282
Fax: +386(0) 271 91 582
e-mail: jakl@siol.net

**Kmetija
SEVER**
Perutninarstvo

MIRAN SEVER

Šalovci 42, 2277 Središče ob Dravi

Nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji

tel.: 02/719 13 94, mobi: 041 724 363

					AVTOR: JOŽE BORKO	SKOPLJEN PETELIN	NEKD. RUSKI SMUČAR GLEBOV (IZ ČRK: KELA)	NEKDAJ SO JIH IMELI SREDIŠČANI "SAMI ZASE"	ANTON VODNIK	MAKEDONSKI PISATELJ (JORDAN) IZ ČRK: VOLE	SLOVENSKI POLITIK IN DIPLOMAT PETRIČ	TILEN ARTAČ
					VOJAŠKA ŽELEZNA ZLOŽLJIVA POSTELJA							
					ŽENSKA OBLIKA MOŠKEGA IMENA OLIVER							
					ČLOVEKOV PRIJATELJ				ONDREJ NEPELA			OBVEŠČEVALNA AGENCIJA ZDA
					PESTNER OTO				PRIJETEN VONJ			
SLOVENSKI PISATELJ, DRAMATIK (SLAVKO)	MULI NA DNU JEZERA	LETOVIŠČE NA OTOKU PAŠMANU					IRIDIJ			STANE IVANC		
		RIM (ORIG.)					ANA ŠTEFOK			NAJDAJŠA REKA V SLOVENIJI		
DOGODEK V MESTU GOGI					KAMBOŠKI POLITIK (LON) IZ ISTIH ČRK	JUDOVSKI RELIGIOZNI MISLEC URIEL						
ITALIJANSKA IGRALKA (SOPHIA)						MAŠKARA					SLOVENSKI PESNIK (JURI MURI V AFRIKI)	OSEBA, KI SE NOČE IMENOVATI
						RIBONUKLEINSKA KISLINA						
ELEKTRODA V TRANZISTORJU							SLOVNIČNO ŠTEVILO, SINGULAR	CESTNO VOZILLO				
								HRV. OTOK JUŽNO OD ZADRA				
NASILEN ČLOVEK, NASILNIK									AONEC			
									HRV. KRALJ V ISTRI			
TEŽJE BESEDE: ACOSTA, LEOV, NTARE	OKOLJE, MILJE	TOM JONES			KLJUCANA BARVA KART					NIKALNICA		
		PREBIVALEC PARIZA			SL. PESNIK (LOVRO)					PREGOVOR		
ZDRAVILO IZ OPIJA						IME VEČ KRALJEV, BURUNDIJA						SL. MODNA OBLIKOVALKA SADAR
						VEZNIK (AKO)						
SLOVENSKI PISATELJ (JANKO) »MOLOH«				PARNI ORGAN VIDA				KRMILNA RASTLINA				
				AŠKERČEVA PESEM				ZAČRTANA SMER CESTE				
OKRAS, DEKOR									KLICA			
									UDAREC PRI TENISU			
TROPSKA OVIJALKA						LJUBLJAN. GALERIJA				VLADO MIHELJAK		
						VEZNIK (ČE)				ALBERTO TOMBA		
SREDINA VIŽE			BARVA ZA LASE				WINNETOUJEVI INDIJANCI					
			LUDOLFOVO ŠTEVILO				ITALIJANSKI KAMION					
CUNJA, KRPA					SREBRNO BELA KOVINA, CIN							
ANA (LIJUBKOVALNO)				HRVAŠKA INDUSTRIJA NAFTE	SL. POLITIK NEKD. ČLAN PREDSEDSTVA (IVAN)					KOFI ANNAN		

Rešitev križanke – geslo iz osenčenih polj prepišite na dopisnico in jo pošljite do 10. 12. 2018 na naslov: Uredniški odbor Sredice, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi. Srečni izzrebanec prejme darilni bon za vrhunsko vino v vrednosti 40 evrov Turistične kmetije Puklavec (Blaž Puklavec) iz Zasavcev.

SREDICA je glasilo Občine Središče ob Dravi. Člani uredništva: Jelka Zidarič Trstenjak – v. d. odgovorne urednice, Samo Žerjav – pomočnik urednice, Jana Čavničar, Samo Kočevar, Urška Panič, Stanko Zebec, Danica Žerjav. Jezikovni pregled: Tina Zadravec. Tisk: Emporio, d. o. o. Naklada: 800 izvodov. Naslov: Uredniški odbor Sredice, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi, elektronska pošta: urednistvo.sredica@gmail.com. Fotografijo na naslovnici je posnel Marjan Novak, ISSN 1855-7511.